

A U S T R A L S K É

LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 6 ÚNOR 1992

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910

Hrad VEVEŘÍ

CESTOU PRÁVA A DEMOKRACIE

Stručný přehled událostí roku 1991 v ČSFR

LEDEN

1. - zavedena volná tvorba cen
9. - Federální shromáždění přijalo zákon, jímž se vyhláší Listina základních práv a svobod
- 26.-27. - prvními aukcemi zahájena malá privatizace

ÚNOR

3. - zahájena série jednání státních a politických činitelů o státoprávním uspořádání ČSFR, o nových ústavách a rozdělení kompetencí
20. - v Praze otevřen sekretariát Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě
21. - Federální shromáždění přijalo zákon o mimosoudních rehabilitacích (restituční - ČSFR přijata za členu Rady Evropy
26. - FS přijalo zákon o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby pro účely podnikání (zákon o velké privatizaci)

BŘEZEN

1. - v Bruselu dohodnuty oficiální vojenské kontakty mezi NATO a ČSFR
14. - V. Havel vystoupil ve Slovenské televizi s projevem ke slovenskému národu, u Památníku čs. státnosti byl napaden skupinou účastníků shromáždění k 52. výročí vyhlášení Slovenské republiky
17. - 23. - oficiální návštěva V. Havla v Lucembursku, Belgii a Nizozemsku, jednal s předsedou komise Evropských společenství J. Delorsem a s předsedou Evropského parlamentu E. Barónem Cresperem, promluvil na zvláštním zasedání rady NATO, 23. 3. jednal v Paříži s F. Mitterrandem
27. - kardinál František Tomášek odstoupil z úřadu pražského arcibiskupa, jeho nástupcem jmenován biskup Miroslav Vlk

DUBEN

14. - 15. - návštěva V. Havla ve Velké Británii, zúčastnil se otevření Evropské banky pro obnovu a rozvoj, podepsal smlouvu o připojení ČSFR k bance, předsednictvo Slovenské národní rady odvolalo V. Mečiara z funkce předsedy vlády SR, novým předsedou vlády zvolilo J. Carnogurského

KVĚTEN

6. - 9. - oficiální návštěva britského následníka trůnu prince Charlese a princezny Diany
8. - 9. - návštěva V. Havla v Německu, jednal o přípravě čs. - německé smlouvy, u příležitosti převzetí Mezinárodní ceny Karla Velikého vyzval politiky k pomoci zemím střední a východní Evropy
10. - jednání politické reprezentace v Lánech o tvorbě a přijetí ústav, dohoda mezi ČNR a SNR by neměla nahradit federální ústavu,
15. - FS přijalo zákon o cestování do zahraničí a o cestovních dokladech
21. - 29. - oficiální návštěva V. Havla v Norsku, Švédsku, Finsku a Dánsku
30. - federální vláda vyslovila souhlas se sjednáním Protokolu o zrušení RVHP

ČERVEN

12. - 14. - shromáždění o evropské konfederaci v Praze, z iniciativy prezidentů ČSFR a Francie V.

Havla a F. Mitterranda první setkání předních osobností politiky, kultury a vědy z 30 zemí Evropy, USA, Kanady a Japonska

17. - jednání politické reprezentace v Kroměříži o státoprávním uspořádání, dohodnuto, že bude uzavřena smlouva mezi ČNR a SNR o zásadách uspořádání společného státu, ve kterém budou uvedeny zásady pro tvorbu federální ústavy
21. - čs. území opustil poslední transport se sovětskými vojáky a tylovou technikou,
25. - zmocněnci vlád ČSFR a SSSR podepsali protokol o ukončení odchodu sovětských vojsk z ČSFR

ČERVENEC

3. - 6. - oficiální návštěva italského presidenta F. Cossigy
4. - FS schválilo zákon o svobodě náboženské víry postavení církví a náboženských společností
12. - FS vyslovilo souhlas s protokolem o ukončení platnosti Varšavské smlouvy
18. - FS schválilo zákon o referendu
19. - V. Havel podepsal ratifikační listinu smlouvy o konvenční ozbrojených silách v Evropě

SRPEN

21. - V. Havel J. Walesa a J. Antall se dohodli koordinovat stanoviska svých zemí k vývoji v SSSR
22. - předsednictvo Federálního shromáždění přijalo prohlášení, v němž vyjádřilo uspokojení nad neúspěchem pokusu o převrat v SSSR a zdůraznilo zásadní význam demokracie a ústavnosti
29. - vláda ČSFR uznala vlády pobaltských republik
31. - oslavy 47. výročí Slovenského národního povstání v Banské Bystrici, projev V. Havel a J. Carnogurský

ZÁŘÍ

5. - 6. - společné zasedání předsednictev ČNR a SNR v Bratislavě o státoprávní smlouvě, obě reprezentace se vyslovily pro společný stát
9. - 11. - J. Dienstier podepsal v SSSR dokument o obnově diplomatických vztahů s Estonskem, Litvou a Lotyšskem, jednal s M. Gorbačovem, na konferenci KBSE o lidské dimenzi nařídil výbor národních ombudsmanů KBSE - nezávislé instituce nevládních pozorovatelů, a svolal schůzku expertů k problematice Romů
16. - 18. - oficiální návštěva polského presidenta L. Walesy
20. - výzva občanů českých zemí na podporu slovenské iniciativy Za společný stát, do 14.12. podepsalo 2 250 000 občanů
20. - 22. - oficiální návštěva tureckého presidenta T. Ozala
25. - V. Havel navrhl ve Federálním shromáždění uspořádat v prosinci referendum, varoval před jednostranným protiústavním aktem některé ze dvou republik

ŘÍJEN

1. - zahájena velká privatizace, V. Havel a F. Mitterrand podepsali v Paříži smlouvu o porozumění a přátelství mezi ČSFR a Francií
2. - Federální shromáždění schválilo zákon o živnostenském podnikání, zákon o sdružování v politických stranách ahuutích a zákonné opatření o federálním fondu tržní regulace v zemědělství
4. - Federální shromáždění schválilo zákon, kterým se stanoví další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích ČSFR, ČR, SR, (lustrační zákon), přijalo prohlášení k referendu a stanovisko k situaci v Jugoslavii, setkání V. Havla s nejvyššími představiteli federace a obou republik, všichni potvrdili zájem na zachování společného státu,

6. - V. Havel a L. Walesa podepsali v Krakově smlouvu o dobrém sousedství, solidaritě a přátelské spolupráci mezi ČSFR a Polskem, spolu s J. Antallem podepsali společnou politickou deklaraci a spolupráci ČSFR, Polska a Maďarska

6. - 11. - oficiální návštěva presidenta SNR F. von Wiesackera, parafována smlouva mezi ČSFR a SNR o dobrém sousedství a přátelské spolupráci
13. - 20. - oficiální návštěva izraelského presidenta Ch. Herzoga
17. - jednání politické reprezentace v Karlových Varech ke státoprávnímu uspořádání, shoda v názoru, že společný stát zůstane zachován alespoň na nejbližší dobu, na federální úrovni zůstanou zahraniční věci, obrana, měna a federální rozpočet,
- V. Havel podepsal lustrační zákon, A. Dubčekovi předal dopis s návrhem na novelizaci
22. - 28. - oficiální návštěva V. Havla v USA, s G. Bushem podepsali deklaraci o vztazích mezi ČSFR a USA, V. Havel v Kongresu shrnul program čs. demokratických reforem, během návštěvy podepsána dohoda o vzájemné ochraně investic
28. - mítinky k 73. výročí vzniku Československa v Praze, Bratislavě a v dalších městech, při incidentu stoupenců samostatného slovenského státu v Bratislavě V. Havel opustil shromáždění

LISTOPAD

1. - zahájena kupónová privatizace
2. - setkání V. Havla s politickou reprezentací v Hrádečku na Trutnovsku, předložil návrh smlouvy mezi republikami, kterou by spolu uzavřely ČSN a SNR jako vnitrostátní politický dokument, navrhl vytvořit Federální radu jako druhou komoru parlamentu
11. - 12. - jednání předsednictev ČNS a SNR za účasti V. Havla a A. Dubčeka k návrhu ústav mezi ČSR a SNR, Častá-Papiernička, z 88 sporných bodů zůstalo nevyřešeno 22
15. - v Moskvě podepsána dohoda o principech ekonomických vztahů mezi ČSFR a Ruskou federací na rok 1992
17. - V. Havel v televizním projevu předložil 5 zákonných iniciativ na řešení státoprávní krize, zemřel G. Husák, bývalý československý prezident a generální tajemník ÚV KSČ
23. - vězňové zavraždili v útvaru Sboru napravné výchovy SR v Leopoldově 5 příslušníků SNV, při pátrací akci vězňové dopadeni
27. - federální vláda za účasti V. Havla odsouhlasila návrh ústavního zákona o způsobu přijetí nové ústavy ČSFR a návrh změny ústavního zákona o referendu

PROSINEC

8. - federální vláda schválila rozpočet na r. 1992 včetně jednorázové dotace pro republikové rozpočty ve výši 5 miliard Kčs, uznala Ukrajinu jako neutrální stát
10. - Federální shromáždění schválilo zákon o mzdě a průměrném výdělku
16. - v Bruselu podepsána dohoda o přidružení ČSFR k Evropským společenstvím
15. - 17. - oficiální návštěva V. Havla v Egyptě
21. - Federální shromáždění schválilo zákon o státním rozpočtu na r. 1992 a zákon o úpravě a vypořádání majetkových vztahů v družstvech (transformační zákon)

(Svobodné Slovo 28. prosince 1991)

ZPRÁVY Z ČSFR

Praha - 6 % obyvatel Československa soudí, že v roce 1991 se život změnil k lepšímu a další 41 % soudí, že v něčem se zlepšil, v něčem zhoršil. Naopak 45 % obyvatel tvrdí, že se jejich životní podmínky zhoršily. Vyplývá to z posledních údajů Institutu pro výzkum veřejného mínění. Na otázku, čeho by obyvatelé chtěli nejraději dosáhnout v začínajícím roce, odpověděla téměř polovina, že touží po "jistém, stálém zaměstnání" a dalších 7 procent dotázaných hodlá "získat lepší práci". Konstantně vysoká zůstává v České republice důvěra k prezidentovi (82 % - na Slovensku 50%) a k české vládě (55%, Slovenská vláda má podporu 35 % obyvatel SR). Naopak federální parlament ztrácí i nadále příznivce a důvěru mu vyjadřuje jen 27 % Čechů a 33 % Slováků.

Praha-Letňany Vedení stuttgartské firmy Mercedes oznámilo po uzavření smlouvy s československou automobilkou Avia Letňany, že kromě investic 350 milionů marek do společného podniku vloží dalších 100 milionů do vybudování 46 servisních stanic v Československu.

Praha - Pro zneužití pravomoci veřejného činitele jsou trestně stíháni bývalí ministři vnitra ČSSR Jaromír Obzina a Vratislav Vajnar. Jak sdělil ředitel odboru prokurátorského dozoru Generální prokuratury ČSFR Jiří Levinský, o usnesení ke stíhání rozhodl starší prokurátor GP ČSFR Vladimír Nechanický. Jaromír Obzina vydal totiž v době svého působení ve funkci rozkaz, kterým nařídil příslušníkům FMV používat tzv. operativní techniku. Sledování, odposlechy a porušování listovního tajemství bylo ale v rozporu s ústavou. Obvinění se vztahuje i na Vratislava Vajnara, který měl po nástupu do funkce ústavě odporující rozkaz zrušit. Místo toho však vyžadoval jeho plnění.

Vánoce ve zlaté Praze.

Marcela Čechová

Pod prosincovým nebem, prosvětleným neuduživým sluníčkem, visí tmavý příkrov smogu. Vdechnete-li neopatrně plnými plicemi, začnete kašlat. Nedýchatelnou atmosféru přizívají dýmající komíny fabrik. Z mlhy ulic vystupují škatule paneláků, šedivé, smutné, odpuzující.. Jak se vám líbí v Praze? ptají se dávní znami a očekávají kladnou odpověď. Jistě, líbí se nám, jak by se nelíbilo, vánoce přece jsou svátky dobré vůle. Kromě toho ti, co se ptají, jsou i počtvrt století našimi přáteli, stále je máme rádi. Jsme pevně odhodláni nezklamat důvěru, dívat se kladně na sametovou demokratickou přítomnost a na její lepší příští.. Podaří se to aniž bychom si museli nasadit brýle selektivního vidění či, lépe řečeno nevidění?

Jdeme se hlásit na policii.. Většina obyvatel ČSFR nemá ani ponětí o tom, že taková povinnost dva roky po demokratické revoluci ještě existuje a to nejen pro návštěvníka-cizince, ale i pro rozeného Čecha-emigranta. Jsme sice podle zákona, který nikdy nebyl změněn, stále občany, ale bezprávnými.. Nesmíme volit, nemůžeme se hlásit o své majetky a svoji přítomnost v republice musíme do 48 hodin ohlásit na policejní stanici. Jdeme svoji povinnost splnit do otlučeného, špinavého baráku ve stejné špinavé a šedivé ulici v Praze 4-Michlii.. V průjezdu nafoukané listí a papíry, v tmavé chodbě na dveřích nápis "Cizinecké oddělení". Česky, ať si to cizinec do svého jazyka přeloží sám. Vstoupíme do místnůstky zvlášť předstírky v paneláku se sedačkami pro cca 6-10 lidí.. Dveře do úřadovny nemají kliku. Klepeme jednou, dvakrát, nikdo neotvírá. Zvniťku se ozývá hovor - mužský hlas komusi něco vysvětluje příšernou lámanou angličtinou. Po dlouhé chvíli vypadne z úřadovny vyjevený Japonec, podle stupně nažehlenosti byznysman, nikoliv obyčejný turista. Jakýpak obchod po této lekci absurdity asi uzavře v této zemi?

Sněží.. V bílém ránu koukám z 5. patra paneláku na ulici, vroubenou špinavými, teď milosrdně pocukrovanými autíčky, která nemají kde garážovat. Stará babka prohrabuje speciálně upravenými hrabičkami obsah odpadových nádob a úlovky hází do velké tašky, zavěšené na řídítkách jízdního kola. Hle babička - podnikatelka. Bere odpadky jídla i staré láhve. Sklo prodává do sběrný, chlebem živi králiky, drůbež a snad i prasátko. Staří lidé to tak dělají, aby si přilepšili, říká

Stručný přehled rubrik

Vánoce ve zlaté Praze	01
(pokračování)	02
Světový kongres SVU	03
Jak chutná pád - Vasil Bílak	04
KAN píše krajanům	05
Pozvání do muzea	06
Zamyšlení nad knihou	07
Modrý Mauritius	08
Nejkrásnější, ale zločinná.	09
Nad dopisy čtenářů	10
Pozvánka do divadla	11
Jak jsme začínali	12
Plukovník Jan Novák - 95 let.	13
Každý máme svoji saň	14
Sportovní zajímavosti	15
Inzerce a služby.	16

švagrová. Jak to zpívá o důchodcích Karel Kryl ?..." a nikdo mu už neupírá právo na únavu..." Proboha, mají staří lidé v dnešním Československu právo alespoň na tu únavu ?

Dostala jsem recept na výborný vánoční čokoládový likér. Vyzkoušejte si: 10 dkg čokolády slabě nahřát, přidat půl litru piva 18°, 1 balíček vanilkového cukru, 2 žloutky, rozmixovat, přidat 10 lžic rumu. Slit do sklenic a dobrou chuť. Alkohol všeho druhu v dnešní ČSFR je stále ještě pohádkově levný jak pro západního turistu, tak i pro tuzemce v porovnání s jinými výrobky. Litř rumu stojí 85 Kčs, kilo svičkové přes stovku. Proto se pije. Nutno podotknout, že řidiči nepijí, strach z policajtů je v lidu pevně zakořeněn. Což bohužel neznamená, že by bylo méně nehod, méně mrtvých

Hitem letošní sezóny jsou barevná mrkací světýlka. Panelákoví lidé je umísťují do oken jako vánoční výzdobu. Je to hezké, navozuje to milou atmosféru, pokud se o něčem takovém dá na sídlišti vůbec mluvit. Bydlíme v pátém patře jedné takové tuctové krabice. Nájemníci dole někde ve druhém nebo třetím patře jsou náruživí kuřáci. Kouří na záchodě, aby si nezasmradili byt. Výsledkem je, že v naší, nekuřácké toaletě by se dal smrad z cigaret krájet. Kouř se táhne šachtou nahoru a prostupuje škvírami v panelech. Všude, nejen na sídlištech, je vidět propastný rozdíl mezi tím, co lidé pokládají za společné vlastnictví a co za vlastnictví soukromé. V soukromých bytech je útulno, teplo, čisto. Vyjdeš na chodbu - malby špinavé, omítky oprýskané, výtahy počmárané, na zdech nápisy vandálů. V našem výtahu se dočítáme, že Havel je lhář.

Budovatelské heslo, stále zdobící vesničku ze Kolinem: BOJ ZA MÍR - PŘEDNÍ ÚKOL NAŠI SPOLEČNOSTI.

Konstatování na vývěsce lidové strany v Havličkově Brodě: "Není možné odsuzovat komunismus a nechat se přítom ovládat komunisty".

Zpráva z tisku:... Marián Čalfa se setkal s prezidentem ČLR Jang Šang

Kchunem a pojednal o vzájemných vztazích. Prohlásil, že československo-čínské vztahy je potřebné budovat na novém občanském principu bez zatížení ideologie...

V televizi probíhá beseda o odpovědnosti novináře. Vede ji sám, pan soudruh ředitel Kantůrek. Oznamuje, že si pozval 4 NEZÁVISLÉ novináře. Jedním z nich je zástupce šéfredaktora Rudého Práva Kazda.

Na ulicích jsou nádrže s kapry a vánoční stromečky. Scénky jako vystřižené z obrázků Josefa Lady. Lidé kupují kapry - 1 kg za 32 - 40 Kčs, to je tržní politika, méně už stromečky, jinak se do panelákového bytu pěkný stromek nevejde a stromky jsou drahé. Při průměrném platu 2 800 Kčs měsíčně si člověk rozmyslí dát za stromeček dvě stovky. Panelákoví lidé i důchodci kupují jen větvičky, dají je do vázy a ozdobí stříbrným řetězem. Televize poučuje jak ze stromečku po vánocích udělat kvedlačku nebo kolik do zahrádky k rajčatům.

Bylo by nespravedlivé tvrdit, že sametová vláda nevrací lidem komunisty ukradené majetky. Vrací. Jde jen o to komu a v jaké míře. Přítel, rozkulačený sedlák, dostal zpět svůj statek v Hloubětíně. Sice v hrozném stavu a bez pozemků - na těch už dávno stojí paneláky - ale dostal. Je naplněn radostí nad skutečností, že zase smí žít na gruntě, který jeho předkové vlastnili už od osmnáctého století. Neptá se po náhradě škod, je rád, že je rád. Můj přítel ovšem není emigrant. Kdyby jím byl, ztratí grunt navždycky. Emigrant mohl dostat svoje pouze tehdy, pokud se mu podařilo splnit v nemožné krátké době podmínku trvalého pobytu a přistěhovat se nebo se alespoň falešně přihlásit u příbuzných. Části se to podařilo, většině ne. President Havel pěkně hovoří o potřebě morálky, zatímco jeho vláda nutí emigranty k nedůstojným podvodům.

Nejen v Praze, po celé republice se vyrobili soukromí podnikatelé. Na ulicích jsou nastavené dřevěné boudy, pokryté plachtovinou, polozmrzlí

obchodníci přešlapují před vystaveným towarem. Je mi jich líto, protože vím, že zrovna v témže okamžiku třiatřicetiletý František Mrázek, "důchodce" z Českého Brodu, kupuje v dražbě pivovar v Českém Krumlově za 75 milionů korun a prozrazuje novinářům, že byl ochoten jít do 120 milionů. Mrázek je ovšem znám svými přátelskými vztahy k nejvyšší nomenklatuře STB jakož i k umělcům Gottovi a Štaidlovi. Házi miliony a probfidily typu pouličních obchodníků nemá ani útrpný úsměv. Veksláci, bývalá i dnešní komunistická smetánka, pevná mafie zločinců, to jsou ti, kteří dnes skupují podniky v malé privatizaci a chystají se na velkou, zatímco národ zbožně poslouchá hovory z Lán.

Přituhlo a špatně ošetřované silnice se změnilo v klouzačky. Prý je to součástí zimní tradice: jeden den reportéři hovoří s vedoucím správy silnic a komunikací, kteří ujišťují o své připravenosti, načež druhý den napadne sníh a kalamita je tu. Bilance jediného dne je úděsná: 10 mrtvých a více než 1000 nabouraných aut. Jak jsme se na vlastní kůži přesvědčili, český člověk za volantem je nejen hrubý a bezohledný, ale i neopatrný. Zdálo by se, že bude jezdit s citem když auto představuje celé jmění a u mnohých je největší životní investice, ale opak je pravdou.

Navštívili jsme ZD Svoboda v Bečvárech. Z původního komunistického titulu vypadlo písmenko J. Jednotné. Není mi jasné proč, protože jinak nevypadlo nic, dokonce ani žádný z funkcionářů. Pouze se na místo soudruhu teď titulují pane, jsou velice milí, velice demokratičtí, odborně kováni. Přijetí bylo víc než srdečné, v kanceláři pana předsedy na čelní straně Havel hned vedle Řádu práce. Dali nám i pěknou knížku, z níž vyplývá, že za cisaře pána hospodaření v Bečvárech vynášelo 12,27 % čistého zisku z vloženého kapitálu. Co vynáší teď knížka nepraví, funkcionáři se však netají obavami z ekonomického krachu. Nezdá se, že by zemědělci projevovali spontánní zájem o soukromničení, což platí nejen o Bečvárech, ale o celé zemi a je v příkrém rozporu s teoriemi vládnoucích snilků.

Nic se komunismu nepodařilo z vesnice vymýt tak dokonale, jako vztah k rostlinám a ke zvířatům a lásku k rodné hroudě.

Z programu Chorea Bohemica "Otec nebeský v tom čase, zatímco vůl a osel stáli nad senem a žrali, položil jim do jesli štědrý a hojný pokrm celého světa, jimž vše je živo, totiž svého milovaného syna člověčenství." (Jan z Holešova 1426)
Vánoční koncert českých zpěvů a legend se letos odbyval v hotelu Atrium. Moderní, krásná architektura, nepohodlné sedačky, špatně větraný sál, fronty u šaten. Chorea bývala symbolem protestu v dobách Husákových, neboť se odvážila zpívat o Jezulátku v době, kdy jedinou vánoční poesii směl být Děda Mráz. Lidé cinkají přinesenými zvonečky a nakonec povstávají k chorálu "Narodil se Kristus Pán" jakoby zpívali hymnu. Dnes, kdy hezká slova politiků se tak rapidně rozcházejí s jejich činy, v době, kdy národ po zklamaných nadějích se zase začíná stahovat do ulity a slušní lidé začínají mít obavy z budoucnosti, je Kristus trvalou hodnotou... "Kdyby nebylo temnoty, necítil by člověk svou ztracenost, nemohl by doufat v prostředek spásy", řekl Pascal.

Jak se vám líbí v Praze? ptají se staří známí a my odpovídáme kladně. Jsou to milí, upřímní lidé a máme je rádi. Věříme přitom, že čas dá národu sílu i moudrost, aby se našim dětem, příštím generacím, mohlo opravdu líbit.

POZNEJ BLÍŽNÍHO SVĚHO

tak se jmenuje seriál přátelských posezení, která pořádá ARCHITKO SVU v Krabicově domě

44 Cumberland St - The Rocks

v sobotu 8. 2. 1992 pod názvem

"Večer pro Australské listy"

Budeme si povídat o počátcích, náplni, plánech tohoto listu, o těch kteří jej připravují. Svými nápady, návrhy i dotazy pak můžete vy ovlivnit jejich obsah i úroveň.

Káva zajištěna, domácí speciality vítány.
Nápoje a dobrou náladu sebou!!!

Společnost pro vědy a umění Czechoslovak Society of Arts and Sciences A NON PROFIT CULTURAL ORGANIZATION

Kancelář generálního tajemníka: 14540 Hamlin Street, Suite F
Van Nuys, California 91411

OZNÁMENÍ

Předsednictvo SVU oznamuje, že ve dnech
26. června až 1. července 1992

Společnost pro vědy a umění - SVU -
a Rada vědeckých společností ČSFR

ve spolupráci s Universitou Karlovou a Universitou Palackého, s českým ministerstvem školství, slovenským ministerstvem školství, Československou akademií věd, Slovenskou akademií věd, pod záštitou presidenta republiky Václava Havla a za podpory vlád České a Slovenské republiky

uspořádá

Světový kongres vědců a umělců na téma
"Česko-Slovensko, Evropa a svět,
věda a umění v mezinárodních souvislostech"

Podáváme vám tuto zprávu se zadostiučiněním, že naše dlouholetá činnost vyvrcholí představením naší Společnosti české a slovenské veřejnosti a vědecké a umělecké obci za spoluúčasti nejvyšších vědeckých a politických orgánů ČSFR.

Zahájení kongresu se bude konat ve velké aule Karlovy university a zakončení bude v Domě odborů v Bratislavě. Kromě četných přednášek budou pro nás uspořádány koncerty, zvláštní představení v Národním divadle v Praze, kulturní programy v Praze a v Bratislavě. Zvláštní vlak odveze pražské účastníky do Bratislavy ke slavnostnímu ukončení kongresu.

Prosíme, abyste již nyní počítali se svou účastí na kongresu a též, aby členové a přátelé SVU již nyní oznámili aktivní účast na přednáškách ve svých oborech. Vyjednávejte o hromadné lety. Ubytování v Praze a v Bratislavě bude zařízeno tamnějšími organizacemi. Další detailní informace budou následovat v našich publikacích.

Z příkazu předsednictva SVU
Frank J. Marlow, generální tajemník

CO DĚLAJÍ BÝVALÍ ANEŽ JAK CHUTNÁ PÁD

Dana Emingerová
(pokračování)

Žena v domácnosti - Vasil Bílak

Vasil Bílak, 11.8.1917, 1936-39 pracoval v Rudých odborech, od 1953 tajemník, 1968 -1. tajemník ÚV KSČ, 1968-88 tajemník ÚV KSČ, odpovědný za ideologii a mezinárodní vztahy.

Chvíli jsme ho přemlouvali, pak nás pozval dál. Žije v krásné vile pod bratislavským Slavínem. Podobá se milionářským haciendám z filmů 30. let. Jeho rodina v ní koupila dva byty. Ovšem žádní další nájemníci dům a zahradu neobhospodařují.

Vasil Bílak, ač si to nikdy nemyslel, dneska dělá ženu v domácnosti. "Akorát jsme dojedli. Vařil jsem smažený květák a brambory," pochlubil se.

Ráno vstane, přichystá snídani, pak jde nakupovat do města. Když se vrátí, uklidí, vyluxuje, vyžehlí. Před svátky pral záclony, myl okna. Paní Bílková je vážně nemocná. Trpí závratěmi, těžce chodí. Už dvakrát jí našli ležet na ulici s rozbitou hlavou.

Po obědě umyje nádobí, přečte si noviny či si hraje s vnučaty, žijícími ve vedlejších bytech. Spojení mezi oběma apartmá připomíná tajemný hrad v Karpatech. Seděli jsme v pracovně, když se najednou otevřela vestavěná skříň a do místnosti strčila hlavu tmavooká vnučka.

Na zahrádce pěstují jahody, hrášek, cibuli, avšak bývalý politik už plení záhonů moc nedá. Na stará čtyřiasedesátiletá kolena si kdesi uhnal kýlu. Večer kouká na televizi, jejíž úroveň shledává pokleslou a tak raději přepíná na Videň či na Budapešť. V jedenáct ve dvanáct chodí spát.

Ptám se na pověstný zvací dopis. Vypráví mi, že policie tuhle prohledala celý byt, když hledala jeho kopii.

"Je nebylo potřebné zvát. Když jsme byli ještě v šedesátém osmém v Moskvě pro Dubčeka, ptal jsem se, proč nezveřejnili také adresy těch, kteří pozvání poslali. Podgornij na to mávl rukou a řekl: "Byla to velká chyba, že se vůbec

něco zveřejnilo." Myslím si, že jako měli či neměli zvací dopis do Maďarska v roce 1956, tak si nějaký takový zvací dopis vytvořili z dopisů, které dostávali i v roce 1968, aby svůj zásah snáze mezinárodně vysvětlili.

(Z projevu Vasil Bílaka na okresním aktivu komunistů v Prešově 3.7.1969: "V Moskvě nám soudruzi říkali: ..Kladli jsme si otázku, máme přijít dříve, jestliže nás o to prosí tisíce komunistů, členů ÚV KSČ i vlády, a zachránit tisíce poctivých lidí v Československu, i když nás svět hned nepochopí, nebo přijdeme později, až budou hory mrtvol? Dnes je politicko-mocenská otázka rozhodnuta. Ať se už nikdo nepokouší v této republice něco podobného organizovat. Nezachvěla by se ruka, ani hlas vedení strany, vlády a státních orgánů. Použilo by se všech sil k tomu, aby nikdo nemohl vyvolat nějakou velkou provokaci.")

"V Černé nad Tisou se ve vagóně Dubček s Brežněvem, za asistence Svobody, Smrkovského a Černíka, ze sovětské strany Kosygina, Podgorného a Suslova, dohodli, že se musí udělat pořádek v televizi odvoláním Pelikána, v Národní frontě odvoláním Kriegla. A ještě další, dvě podmínky, které Dubček slíbil splnit. Kdyby to udělal, spojenci by byli spokojeni. Vážně nás varovali v Drážďanech, otevřeně to napsali z Varšavy, znovu opakovali v Moskvě, že Československo nevypustí ze svazku, i kdyby měli riskovat třetí světovou válku, že situaci budou řešit vojensky. Byli přesvědčeni, že Západ si chce přes nás vytvořit koridor směrem na sovětskou hranici. "To nepřipustíme", říkali. "Dvacet milionů mrtvých by nám to nikdy neodpustilo."

"Ale to byl diktát pod hrozbou, žádné spojenectví!"

"Měli jsme spojeneckou smlouvu se Sověty, Němci, Poláky, Bulhary, Maďary? Měli. Podepsal ji v Budapešti Dubček? Podepsal. Noviny to tehdy ještě kritizovaly, jestli má vůbec generální tajemník strany takové právo. Takže můžete povídat diktát nediktát, ale byly to spojenecké svazky a k tomu spojenectví jsme se hlásili. I když já jsem měl v osmašedesátém docela jinou představu, jak to vyřešit. Vše nabralo obrovské tempo. Mělo se jít pomaleji a postupně Sověty přesvědčovat, že to co děláme, je

správné a že se to dá takhle dělat."

Mluvil zajímavým hlasem, občas překakajícím do fistule. Otce ztratil, když mu byli tři, matka zemřela za kruté zimy v roce 1928. Byl nejmladší z devíti dětí, které všechny - až na staršího bratra - v dětství zemřely. Od jedenácti vyrůstal sám. Pracoval jako pacholek za 300 korun ročně. Po třech letech odjel do Hradce Králové, kde mu bratr našel místo u krejčovské firmy Rousek.

"Byla to slušná, hodná rodina. Pan Rousek se ke mě choval přísně, ale spravedlivě. Jen když jsem viděl, jak se jeho děti mohou mazlit s márnou, bylo mi do breku. To já už jsem nikdy nemohl... a když jsem šel do sklepa pro uhlí, tak jsem si tam tajně poplakal."

(Z projevu Vasil Bílaka na plenárním zasedání ÚV KSČ 10.12.1970 při přijetí Poučení z krizového vývoje: "To, že spojenci přišli na pomoc v hodině dvanácté, musíme vidět jako jejich velkou zásluhu o naši existenci a socialismus vůbec. Za to jim patří dík. Pro nás, pro všechny naše lidi bude 21. srpen vždy dnem díků...")

"Takže takové ty vaše projevy, to byla jenom taktika, abyste Sověty uspokojil?"

"Podívejte, když v Praze na aktivu komunistů byl tlak vyhlásit 21. srpen za pamětný den či svátek, byl jsem jediný, který vystoupil, že den vstupu vojsk není sláva pro československé komunisty, ani svátek, ale den hanby a ostudy, protože jsme dopustili, aby tu Sověti a spojenci museli dělat pořádek."

(Z paměti Vasil Bílaka, AC 1991: "V průběhu bratislavského setkání byla předána sovětským soudruhům žádost, dopis, v němž někteří členové předsednictva ÚV KSČ a vlády požádali sovětské vedení o pomoc. V dopise se uvádělo, že bude-li se situace dále zhoršovat a nebudou-li plněny přijaté závazky, nevidí podepsaní soudruzi jinou možnost, než internacionální pomoc spojenců, protože vlastními silami se z tohoto marasmu nedostaneme.")

"My jsme nemohli odmítnout, že přišli, protože jinak by - a o tom jsem dodnes vnitřně přesvědčený - v Československu vypukl strašný brutrovražedný boj."

"A jak je možné, že nevypukl po 17. listopadu?"

"Je jiná doba. Tehdy by spojenci

pomohli silám, které by se vzepřely proti pravici, aby nepřevzala v Československu moc a neobnovila kapitalismus. A už by byl boj... Kdežto dneska, o koho se kdo měl opřít? Kdyby byla strana dala rozkaz armádě, Bezpečnosti, milicím: "Bojujte proti těm, co jsou na Letné, nebo na Václaváku", jistě by hromada lidí šla. A kopa jiných by válčila na druhé straně. Občanská válka nevznikla právě proto, že se KSČ dobrovolně vzdala moci."

"Ještě šijete?"

"Sám pro sebe nešiju, mám co nosit, ale něco opravit, zašít, to dělám běžně." A dodává: "Nechci se chlubit, ale tehdy, po šestatřicátém, když jsem pracoval v Bratislavě, ze šesti firem mě považovali za nejlepšího krejčího."

"Proč jste se tedy dal na politiku?"

"Tam spadnete jako do do manželství", vtipkuje.

"A v roce 1988 - to byl rozvod?" napadá mě.

"Jakeš měl představu, že cosi vybojuje, když se bude rychle obklopotvat mladými", odpovídá trpce. "Jenže když je moře rozbovené, loď může ztroskotat i v přístavu. A když vyhážete své loďníky a naberete mladé plavčíky, máte ještě větší jistotu, že zkrachujete."

KAN píše krajanům

Vážení přátelé,

s blížícím se termínem parlamentních voleb se situace v Československu značně vyostřuje. Čím dále více sílí obranný val těch politiků, kteří se cítí ohroženi přijatým lustračním zákonem a čím dál častěji slyšíme podivnou argumentaci, že debolševizaci společnosti prosazují nejvíce ti, kteří celých čtyřicet let mlčeli. Tato argumentace je používána především reprezentací Občanského hnutí (premiér Pithart), ale v posledních Hovorech z Lán ji použil i Václav Havel.

Považujeme tuto argumentaci za naprosto zavádějící, protože uráží nejen dvě stě tisíc politických vězňů, ale také celou československou emigraci. Záměrně teď vynecháváme ty členy

KAN, kteří po okupaci 1968 neemigrovali a stali se první obětí čistek začínající normalizace, když je ze zaměstnání vyhazovali ti, kteří se později stali obětí vzájemného komunistického sebezpožírání.

Domníváme se, že úloha československé emigrace, která po celou dobu totality bojovala za demokracii v Československu, úloha Svobodné Evropy a dalších demokratických institucí je záměrně zamlčovávána ve prospěch domácího disentu, především pak Charty 77, jejíž představitelé se dnes stylizují do role jediných autorizovaných vykladačů demokracie.

Klub angažovaných nestraníků, který usiluje o maximální integraci pravicových demokratických sil, je zatím jediný, který požaduje novelizaci volebního zákona v tom smyslu, aby se voleb mohli účastnit také naši exulanti prostřednictvím našich velvyslanectví. V petici, zaslané Federálnímu shromáždění již 23. února 1991, požadujeme rovněž možnost aktivního volebního práva pro český exil.

V připravované volební koalici ODS, KAN, a KDS, která by měla být dále rozšířena, počítá KAN i s kandidaturou našich exulantů. Domníváme se, že právě mezi vámi jsou stovky a tisíce odborníků, které tato země potřebuje. Kdo jiný, než vy, kteří žijete ve svobodném světě již řadu let, by měl vést Československo do Evropy.

Je logické, že ti politici reprezentanti, kteří chtějí u nás znovu budovat socialismus, vás, české a slovenské exulanty, všemi prostředky vyřazují ze hry.

Jediné aktivní účast našich občanů, žijících v zahraničí, může v příštích parlamentních volbách jejich současné postavení změnit. V novém parlamentu musí být lidé, kteří detailně znají problematiku krajanů, protože málokdo v dnešním Československu je si vůbec vědom obrovských křivd, které byly na československém exilu spáchány nejen za komunistické totality, ale i za uplynulé dva roky.

Nezbytně potřebujeme vaši pomoc při přípravě novelizovaných zákonů, ať se jedná o otázky restitucí, důchodů, uznání třetího odboje a zaručení všech občanských i lidských práv našich krajanů v zahraničí. O mnohých zločt-

nech a křivdách, které na vás byly v průběhu let spáchány, není naše veřejnost vůbec informována, takže se stává obětí desinformací ze stran odpůrců spravedlivé nápravy křivd na vás spáchaných.

Klub angažovaných nestraníků proto vyzývá všechny krajské organizace a jednotlivce, aby se jako kandidáti KAN aktivně účastnili příštích voleb. Své návrhy zasílejte laskavě na níže uvedenou adresu včetně základních životopisných údajů i s uvedením kraje, respektive místa, kde byste chtěli kandidovat. Uvitáme i veškeré vaše podněty k příštím parlamentním volbám, případně vám zprostředkujeme spojení na další politické strany, pokud byste chtěli kandidovat za ně. Věříme, že stejně jako vám nebyl lhostejný osud naší vlasti před listopadem 1989, nebude vám lhostejný ani dnes.

Bohdan Dvořák
předseda

Klubu angažovaných nestraníků

Adresa:

P.O. BOX 504
111 21 PRAHA I

Osobní styk:

sekretariát KAN
Štefánikova 17,
150 00 PRAHA - Smichov

Telefon-fax : 42-2-543 445

Devizové konto:

ČSTSP Praha 5, Štefánikova 17,
číslo účtu : 34278 0147460 - 01 256058

(Praha 18.11.1991)

MATKO PŘÍRODO! MĚ DÁVNO JEM CHTEL ZA TEBOU
PŘIJÍT!

ALE NEMĚL JEM KDE ZAPARKOVAT! :)

Pozvání do muzea.

Jaroslav Kovářček

Návštěvy rodné země jsou znamenitou zkouškou naší citové i nervové soustavy. Setkání s rodinou i přáteli po tolika letech působí nesmírnou radostí. Nelíbí se však střetávání se s nepřijemnými úředníky v mnoha státních úřadech, s nevrlou slečnou na poště či s číšníkem-kraďáčem. Proto ty dojmy z návštěv bývají vskutku smíšené. Důležité ovšem jest za jakých okolností a s kým se člověk setkává.

Ani v Austrálii nemám valného minění o státních úřadech a byrokracii vůbec, obracím se na ně když už mě nic jiného nezbývá. Nevraživost leckterých státních úředníků v Československu mne proto ani nepřekvapuje ani neděsí, dnes už je tam totiž množství spolků a organizací, které vláda nemůže kontrolovat přímo, vznikají organizace nové, zcela nezávislé. Pokud jsem ale vstupoval ve styk se státními institucemi (třeba rozhlas či televize), našel jsem si vždy nějakou konkrétní osobu, zpravidla na doporučení přátel. Ušetřil jsem si tak mnohá zklamání z případných jednání s nějakým skrytým bolševikem, kterých tam na úřadech sedí ještě přemnoho. To je právě v nové situaci ta nejtěžší věc, totiž vědět kdo je v Československu kdo. Často to neví dobře ani lidé domácí. Neznalost poměrů může snadno přivodit nepřijemné zkušenosti.

O emigranty nezajímá se dnes už jen STB ale i mnoho jiných činitelů, z důvodů mnoha a různých. Největší pozornosti těší se dnes zajisté vidina podnikání se zahraničním kapitálem (řeceno přesněji, vidina pokud možno co nejrychlejšího nabytí co nejvíce peněz). Jsou však i jiné styčné plochy emigrace s domovem, které nenabízejí valné materiální odměny, mohou však poskytnout potěšení a sebeuspokojení. Existují mnohé formy vzájemně prospěšné a všeobecně užitečné spolupráce s lidmi ve vlasti. Je rovněž v našem zájmu dbát o to, aby se doma počal tvořit pravdivý obraz exilu, který byl po léta zkreslován režimní propagandou a bezcharakterními

upravenci. Typickými znaky našeho exilu nejsou přece ani steskem se soužící uplakaný emigrant či nabob, chvástající se na rodné návsi západní limuzinou. Čs. exil představuje velký úspěch nejen ve sféře materiální ale i v oblasti kulturní a spirituální. Tyto hodnoty jsou velmi důležité právě v dnešní době, proto navazování kontaktů a spolupráce s organizacemi i jednotlivci doma jest žádoucí a užitečné.

Důležitým střediskem pro krajauskou literaturu a dokumentaci čs. emigrace vůbec je Náprstkovo muzeum v Praze. Jeho tradice sahá do poloviny minulého století. Zakladatel muzea Vojta Náprstek se narodil v Praze r. 1826. Po maturitě šel studovat do Vídně, kde se zapojil do politického života ve slovanských spolcích studentů. Když byla revoluce r. 1848 potlačena musel Vojta zmizet z Vídně. Dostal se do Ameriky, kde strávil následujících deset let, než se jeho matce podařilo získat pro něho u rakouských úřadů amnestii. V Americe působil Vojta mezi krajany, podnikl však také cesty mezi Indiány v Dakotě, odkud si přivezl cenné dary pro své budoucí sbírky. Po návratu do Prahy se stal jeho dům "U Halánků" na dnešním Betlémském náměstí důležitým centrem české vzdělané společnosti. O nedělich setkávali se zde k diskusím o soudobých problémech lidí z nejrůznějších oborů společenského života - Palacký, Rieger, Purkyně, Tyrš, Němcová, Světlá a mnozí jiní. Náprstek byl člověk mnoha zájmů a širokého rozhledu, zasazoval se například o rovnoprávnost žen a pomohl založit Americký klub českých dam. Paměťliv své zkušenosti s žitím v Americe Náprstek vždy vítal ve svém domě krajany, obzvláště ty z Ameriky. Jeho štědrost a laskavost byla oplácena a tak se všelijaké dary z různých koutů světa staly základem Náprstkovy etnografické sbírky, kterou dále doplňovaly dary od jeho přátel cestovatelů jako Holub, Stanko Vráz či Kořenský. Vojta Náprstek byl člověkem mimořádným, velký vlastenec, humanista a demokrat ryziho charakteru. Je dobře, že jeho muzeum přežilo různé ty obraty politických směrů v našem století.

Jak jsem se přesvědčil Náprstkovo muzeum stojí za návštěvu, i pro nás z Austrálie je zajímavé shlédnout třeba

expozici australskou a oceánskou. Zjistil jsem také, že pracovníci muzea mají velký zájem rozvinuti té chvalné tradice ve sběru materiálů a dokumentaci exilu. Po dobu komunistického panování bylo skoro nemožné doplňovat tyto sbírky a tak v archivech zůstává velká mezera. Generální katalog krajauských tisků ukazuje jen zanedbatelné množství publikací z Austrálie. (pár čísel Hlasu domova z šedesátých let, Sokolský věstník a pod. a jednu jedinou knížku o dr. Lhotském). Práce na doplňování a zpracovávání krajauského archivu se ujala dr. Miroslava Hejnová, a jak jsem osobně seznal tato příjemná a půvabná žena má o svůj úkol vskutku zájem. Slíbil jsem jí tedy, že požádám krajany v Austrálii o zaslání různých materiálů a dokumentů, které by mohly obohatit speciální krajauský archiv muzea, což tímto činím. Má-li kdo doma exilové časopisy, knihy, či různé dokumenty z činnosti exilových a krajauských spolků a pod., které jsou zde již nepotřebné, v Náprstkovo muzeum je uvítají. Ale nejde jen o záležitosti archivní, zájem je o všeliké aktivní činnosti našich lidí žijících ve světě. Pro umělce byla by možnost uspořádat v Praze výstavu, budova muzea je výhodně situována v centru města a prostředí je velmi příjemné. To ostatně může posoudit každý, kdo dům "U Halánků" navštíví, což srdečně doporučuji.

Nutno ještě poznamenat, že Náprstkovo muzeum spadá pod Národní muzeum a finančními fondy příliš neopývá. Tak jako za dob Vojty Náprstka mohli by zde našinci najít přátelské prostředí, které s trochou jejich pomoci mohlo by se stát důležitým reprezentantem emigrace i exilu na půdě vlasti. Takový byl můj dojem. Setkání s pracovníky muzea (včetně vrátného) bylo přívětivé a přátelské, rozhodně ne takové jako se zakuklenými bolšány ve státních úřadech či s nevrlou slečnou na poště.

Jaroslav Kovářček

Pro zájemce adresa :
PhDr. Miroslava Hejnová
Knihovna Náprstkova muzea
Betlémské nám. 1
PRAHA 1

**SEDMDESÁTINY
STAROSTY SOKOLA
V SYDNEY**

V lednu oslavil své sedmdesáté narozeniny bratr Miroslav Doležal a zároveň také dokončil 15 let svého starostenství sydneyjské jednoty. Sedmdesátka nachází oslavence při plném zdraví a při vykonávání odpovědné funkce v jedné z nejúspěšnějších organizací mimo Československo.

Na oslavu obou výročí se konala v den jeho narozenin v restauraci Sokolovny večere s přátelskou besedou. Po připitcích se rozhovořil sám jubilant o své dlouholeté činnosti v Sydney od příchodu z Evropy po únorovém puči. Hovořil o svízelných začátcích sydneyjské jednoty, v níž působil od prvopočátku a která začínala s ničím a dnes vlastní krásnou sokolovnu.

Starostova skromnost nedala v jeho projevu vyniknout jeho vlastním zásluhám o sokolství a vůbec o československou věc v Austrálii. Za jeho starostenství se jednota těšila vzácné soudržnosti a pospolitosti všech složek. Zmizelo stranictví, osobní šarvátky se posunuly na třetí kolej a hlavně - postavila se a zvelebila sokolovna, československý Národní dům v Sydney.

Plně ocenit a docenit plodnou, byť nehlučnou práci Miroslava Doležala snad plně dokáží až příští generace. Zasloužil se o vlast v tom duchu, v němž Sokol začínal svou pouť, v tehdy ještě poniženém národě. My tomuto výjimečnému Čechoslováku přejeme pevné zdraví a dobrou pohodu do dalšího života i práce.

Bořek Šindler

Zamyšlení nad knihou:

OBLAK A VALČÍK

Ferdinad Peroutka

"Vlak nabral vodu, zasyčel a jel dále. Nebylo daleko k hranicím. Jeli kolem hřbitova. Na oblouku nad jeho branou byl nápis, jemuž bývalo těžko věřit: 'Co jste vy, byli jsme i my. Co jsme my, budete i Vy.' To byl poslední český nápis. Potom už jen samé německé nápisy. Byli v Německu."

Nemáme-li přebytek románů z války, které si zaslouží být uloženy v pokladnici české literatury, jsou příčiny celkem nasnadě. Na utrpení a odvahu měli patent bolševici. Peroutkovi reminiscence se vymykají úrovni běžného "drastáku" a jejich klidně rozvázný tón upoutává objektivností a hlavně také autentičností.

Ferdinad Peroutka, v exilu od roku 1948, jeden z nejlepších českých žurnalistů tohoto věku, byl z těch autorů, jehož jméno a dílo mladí Češi nesměli znát a jeho velikost tušit. Tak jako nesměli vědět, že mezi odpůrci německé okupace byli komunisté v menšině. Peroutka byl spolu s Josefem Čapkem jedním z těch, po nichž Němci šli ihned po záboru a strávil v německém zajetí celou válku. Po válce šli po něm bolševičtí mocipáni v čele s Janem Drdou, který za války psal do novin a vydával i knihy a který naprosto nestoudně po únorovém puči Peroutkovi doslova zcizil šéfredaktorství Lidovek.

"Oblak a valčík" není knihou vzpomínek bývalého vězně. Jako román o osudech několika lidí za doby okupace (začíná 14. března 1939 a končí v květnu roku 1945) nese nicméně punc původnosti díla psaného očitým svědkem. Svědkem zvrstev prováděných zhusta nevzdělanými, obyčejnými a přihlouplými lidmi ve vleklu germánského kultu nadlididství.

Nečteme o rozměrech plynových pecí a hromadách mrtvol. Dočítáme se o zatčení, deportaci a životě rukojmí - elitních vězňů - v Buchenwaldu a v Dachau, denně podrobovaných záměrným krutostem vězňů - příslušníků jednoho z nejvyspělejších národů světa. O nezájmu německých vesničanů na osudu tisíců lidí vězňů za jejich humny. O otrlosti a nadutosti stráží a zálibě v ponižování i svých vlastních německých zajatců.

Jeden z vězňů se vrací v květnu 1945 do Prahy. Dochází ke každodenním konfrontacím s těmi, kdo válku také přežili, ale v poměrném pohodlí domova.

"Slečna Zeithamerová vyzozorovala, že on se chová jako rozený lakomec. Od oběda v restauraci si nosí pečlivě zabalené kousky cukru. Piše na druhou stranu popsaných papírů, sbírá půlky tužek, pijavý papír už upotřebený, svorky, gumičky i nějaký pevný provázek, jestliže je, a ukládá ho do zásuvky. Slečna Zeithamerová se ptala, proč to dělá. Přernýšlel proč. Řekl, že se to má dělat, že v táboře nic nebylo, že člověk si má vážít věci, které by takénemusely být."

Autor píše věcně, bez nadsázek, působivě. Také o komunistických spoliuvězních. Jestliže "koncentrační" "drastáky" patří efemerní minulosti a na smetiště zprofanované literatury, pak Peroutkova kniha má předpoklady přežít po generaci a zůstat svědectvím boje bezbranných, leč statečných a vytrvalých lidí proti přesile násilníků. Čtenář maně vzpomíná na konečný boj vojáků - parašutistů ve sklepení kostela v Resselově ulici, kde padli. Ve skutečném boji není místa pro bombastiku.

Před několika lety nás oloupila smrt Ferdinanda Peroutky o jeden z pilířů poctivé české žurnalistiky.

B.Š.

..Už to, že polemizování proti státotvornosti vstalo z hrobu, je vážnou známkou doby. Vim, proč se nyní ozývají. Jejich nozdry domnívají se cítit pach revoluce a hrozně neradi by zmeškali příležitost....

F.Peroutka 1932

MODRÝ MAURITIUS

Miroslav Zikmund

V dubnu 1990, pár měsíců po pražské sametové revoluci, zazvonil u mých dveří pan Jiří Vrožina se svým ostravským přítelem Milanem Svihálkem - a jestli prý bych mu poskytl interview. Proč ne? Ostatně neviděli jsme se poprvé. Navštívil mě už někdy v polovině šedesátých let, krátce po té, co jsem se s Jiřím Hanzelkou vrátil z cesty Evropou, Asií a Oceánií. Tenkrát - před sovětskou okupací Československa - byl ještě Čechoslovák, teď měl v kapse australský pas a do své vlasti se směl přijet podívat poprvé po dlouhých letech.

Když jsme dočítali poslední záběry a popili něco valašské slivovice, řekl host mezi loučením: "Ve vašich cestách kolem světa vám chybí pátý světadíl. Nechtěl byste tu mezeru vyplnit? Zvu vás do Austrálie." Byla to hozená rukavička, ale hozená decentně. Podobná slova se pronášejí i mezi přáteli ze sousedního města či vesnice: "Zvu tě na sklenku whisky, co takhle přišti sobotu večer?" S úsměvem jsem poděkovala a popřál šťastný návrat pod Jižní kříž. A svět se vesele točil dál, plynuly měsíce. Pak jednoho dne - po půldruhém roce - zvednu telefon: "Tady Sydney, Jiří Vrožina, dobrý den. Nezapomněl jste na mé pozvání, pane Zikmunde? Kdy si uděláte čas na Austrálii? Pořád vám chybí pátý světadíl."

Připadal jsem si najednou jako filatelista, který má plné almary nejvýznamnějších známek světa, vtom mu někdo poklepe na rameno a řekne: "Hele modrý Mauritius, nechceš? Jen tak, nic za něj..." Popadla mě cestovní horečka jako kdysi před desetiletími, kdy jsme s Jiřím Hanzelkou seděli na podlaže jeho bytu na Vinohradech a rovnali poslední listy objemného fasciklu, než jsme se vypravili na generální ředitelství Tatro s projektem propagační cesty kolem světa pěti světadílů. To se psal rok 1946, rok po druhé světové válce. My měli v rukou čerstvé diplomy ekonomů a před námi ležel svět, jen po něm vztáhnout ruku...

Přesně šest dní před tím, než Thor Heyerdahl vyplul z peruánského Callaa na svou legendární cestu balsovým vorem Kon-Tiki ke korálovému ostrovu

Rarcia v Pacifiku, odstartovali jsme (22. dubna 1947) od pražského Autoklubu a v následujících třech a půl letech (do 1.11.1950) jsme vozem Tatra 87 projeli 44 zemí Evropy, Afriky a Latinské Ameriky. V Africe jsme vybudovali solidní síť obchodní reprezentace pro automobilku Tatra. Pro čs. i zahraniční tisk a pro Čs. rozhlas jsme napsali několik set reportáží (když se během šesti let postupně odvyšilaly, spočítal kdosi, že magnetofonový pásek byl 230 km dlouhý). Natočili jsme tři celovečerní filmy a asi tucet středometrážních. Napsali 7 objemných knih, které se rázem staly bestsellery a vyšly v nákladu několika milionů výtisků (v 11 jazycích včetně angličtiny, japonštiny a čínštiny). Jména Jiřího Hanzelky a Miroslava Zikmunda se stala tak známá, že se scvrkla na pouhá dvě "firemní" písmena H & Z.

Dvanáct let od startu do Afriky, 22. dubna 1959, jsme vyrazili na východ, tentokrát už se dvěma terenními vozy Tatra 805, dvěma pomocníky (mechanikem a lékařem), amatérskými vysílačkami Collins (OK 7HZ - OK 7ZH), slušným fotografickým a filmářským vybavením Paillard Bolex a 35mm Arriflex s anamorfoty na natáčení širokouhlého filmu). Na rozdíl od Afriky už tu byla televize, pro ni jsme natočili přes 150 filmů. A napsali opět stovky reportáží pro rozhlas i pro tisk. A pořídili celkem přes sto tisíc černobílých i barevných snímků, v Kašmiru natočili celovečerní cinemaskopický barevný film "Je-li kde na světě ráj..."

Trasa druhé cesty vedla jihovýchodní Evropou přes Blízky a Střední východ, Perským zálivem do Pákistánu, Indie, Nepálu na Cejlon, do Indonésie a Japonska. A pak z Vladivostoku napříč Sibiří a asijskými republikami někdejšího Sovětského svazu a přes Ural a Polsko zpět do Československa. Když jsme se po pěti a půl letech vrátili, zvýšil se počet navštívených zemí na 76. Z literárního díla zůstalo torzo - vyšly už jen čtyři knihy. V důsledku veřejného odsouzení sovětské okupace Československa a aktivní účasti na Pražském jaru se z nás po roce 1969 staly neosoby, celých dvacet let jsme nesměli publikovat...

Novináři se často ptají na "highlights" takového podniku. Nuže, tady je

jich hrstka. Filmovali jsme posledního egyptského monarchu Faruka. Interviewovali etiopského císaře Haile Selassie, vnuka sudánského vojevůdce Mahdiho (protiněmuž v roce 1898 bojoval mladičkový Winston Churchill), západougandského krále s honosným titulem Rukirabasaya Rudiki III. Omukama of Toro, náčelníka equadorských lovců lebek Utitu, iráckého premiéra Karima abd-al Kasima, který krátce před našim setkáním svrhl královskou dynastii v Bagdadu a rok po něm byl popraven svými politickými odpůrci. Navštívili jsme první ženu na světě ve funkci ministerské předsedkyně - Mrs Sirimavo Bandaranaike na Cejloně, nepálského krále Mahendru, prvního přemožitele Mount Everestu Sira Edmunda Hillaryho. Rozmlouvali jsme s prvním kosmonautem Jurijem Gagarinem, s indonéským prezidentem Sukarnem, s mnoha ministry a generálními tajemníky, ale také se spoustou tzv. obyčejných lidí - s pěstiteli rýže, kokainu i hašiše, přistavními dělníky, lovci jihoafrických velryb i lovci sibiřských tygrů či medvědů, s javanskými řezbáři, cejlonskými ohňochodci, strojuvůdci nejrychlejších expresů světa, africkými pygmeji i japonskými staviteli největších tankerů.

Jako první jsme sólo osobním vozem projeli Nubijskou poušť (téměř tisíc kilometrů z Asuánu přes Wádi Halfu do Chartúmu), přenocovali na vrcholku Cheopsovy pyramidy, filmovali zrození nové sopky v tehdejší Belgickém Kongu poblíž jezera Kivu. Vystoupili jsme na vrchol Kilimandžára i Fudži, filmovali další sopku - japonskou Aso i fantastické kamčatské gejzíry. A navštívili bezpočet starověkých míst od Kartága, Sabrathu a Leptis Magnu přes Karnak, Luxor a Zimbabwe až po Cuzco, Machu Picchu, Tenochtitlan, Ugmal, Chichen Itza, Baalbek, Jericho, Jeruzalém, Petru, Ninivo, Babylon, Mohendžodáro, Khadžuraho, Borobudur, Nikko a mnoho, mnoho dalších míst, kde kdysi vzkvétaly, ale i zanikaly říše i kultury.

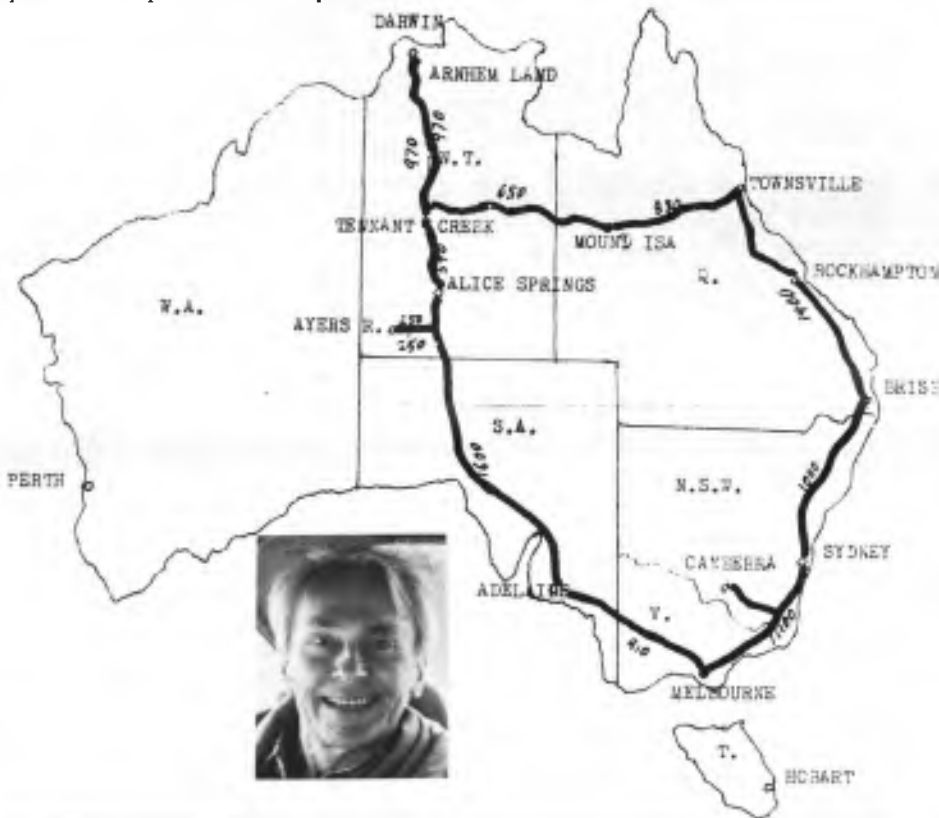
Ale ještě je potřeba vědět jak se stalo, že z emblému výpravy, který zdobil i radioamatérské listky QSL, vypadla Austrálie. Příčinou byly právě vysílačky Collins KWN - i, které sebou vezla výprava, aby o sobě mohla podat zprávu v případě nouze nebo ohrožení, ale hlavně

proto, že mohla být ve spojení s tisíci radioamatérů - "hams" roztroušených po celém světě. Tis velkým zájmem sledovali pohyb expedice a často čekali ve "frontě", aby mohli získat QSL ze sběratelsky exotických zemí, kde vlády činnost amatérských stanic netrpěly. Ale byla tu i řada jiných zemí, jejíž úřady kladly nejrůznější překážky každému cizinci, který z jejich zemí chtěl používat mobilní vysílačku, byť monitorovanou bezpočtem kontrolních stanic. V Indii podezřívavost úřadů dosáhla takové míry, že obě vysílačky demontovali a poslali domů.

Asi rok nato, když náš pobyt v Indonésii se chýlil ke konci, požádali jsme na australském konzulátě v Džakartě o víza do pátého světadílu. Sympatickému úředníkovi, který ani trochu nevypadal na byrokrata, jsme se zmínili i o vykuchaných vysílačkách. "Oukej, gentlemen," usmál se, "vyplňte dotazníky a přijďte tak za týden." Za deset dnů nás znovu přijal, rozpačitě. "Lituji, pánové. Prostřednictvím našeho zastupitelského úřadu jsme si ověřovali vaše informace a vaše ministerstvo zahraničních věcí nám sdělilo, že vysílačky ve vozzech máte..." Nic nepomohla nabídka, že se může přesvědčit, obě Tatry stály na ulici. Pravdomluvnost žadatelů se propadla vinou nedbalého, nesvědomitého anonymního byrokrata - tentokrát na československém ministerstvu zahraničních věcí v Praze. Na zdoluhavé vysvětlování už nezbyl čas - místo do Darwinu odplula výprava z Džakarty do Tókya a pátý světadílu zůstal nadále snem. Stane se po třiceti letech skutečností? Modrým Mauritiem?

Tolik Miroslav Zikmund. My jen dodáváme, že sen se stane skutečností a M. Zikmund, tak jak velí tradice, (i když o 45 let později) sedne 22. dubna 1992 do letadla a poletí do vysněné Austrálie. A spolu s Jiřím Vrožinou pak podnikne cestu po celé Austrálii a samozřejmě, že se velice rád sejde s krajany. Na vedlejší straně je prozatímni mapa celé cesty, jejíž téma je poznání, jak emigranti ovlivnili život i vývoj Austrálie. Máte-li dojem, že jsou některá další místa a města, která se k tomuto tématu váží a která by tedy měl náš host navštívit, napište nám a trasa bude pozměněna

podle vašich přání, návrhů a pozvání.

ZAJÍMAVOSTI Z ČSFR

Nejkrásnější, ale zločinná.

Praha zůstává jedním z nejkrásnějších měst střední Evropy, ale od skončení komunistické vlády je v ní něco nového - pouliční zločin, napsal list New York Times. Deník konstatuje, že za poslední dva roky se celkový počet ohlášených trestných činů v Praze zdvojnásobil, pouliční kriminalita pak vzrostla dokonce pětinašobně. Příčin je několik, mezi nimi nedostatečný počet policistů (jen čtyřicet procent vídeňských), jejich špatné nebo nevhodné vybavení, ztráta strachu z policie mezi lidmi, amnestie presidenta Havla atd. New York Times se dále zmiňuje o tom, že japonské ministerstvo zahraničí vydalo zvláštní bezpečnostní instrukce pro Japonce navštěvující Prahu, že 80-85% pouličních zločinů páchají cikáni (což dále zvyšuje předsudky vůči této etnické skupině), že najímání soukromých bezpečnostních společností je příliš drahé (Pinkertonovi nebyl obnoven kontrakt).

Invaze z východu

Už třetí skupinu obchodníků s "bílým masem" odhalili ostravští obchodníci Federální kriminální policie. Ve vazbě se

kvůli tomuto druhu obchodování se nachází jen na Ostravsku více než 20 mužů. To je ale pouze jedna stránka věci. Zatím co česká a slovenská děvčata vesele vyjíždějí za "prací" na Západ, policisté se obávají případné invaze dívek téhož řemesla z Východu do ČSFR. Je pro ně lákavá vidina korun navíc vydělaných ve státě, který se nekontrolované prostituci zatím nabráni.

Přehmat civilní služby

Pardubická policie zahájila trestní stíhání proti pracovníkům Civilní bezpečnostní služby Praha, kteří působili v pardubickém interhotelu Labe. Ve zdejším casinu zkusila trojice Australanů své štěstí. Black Jack jim však nepřinesl štěstí a tak si jeden z nich ve své mateřtině ulevil. Pracovníci casina ho požádali, aby hernu opustil, když odmítl, byl násilně vyveden a předán pracovníkům Civilní bezpečnostní služby. Jeden z černých šerifů jej udeřil několikrát obuškem a způsobil mu zlomeninu nosu a pravé pažní kosti. Zranění si vyžádalo operaci na stomatologickém oddělení pardubické nemocnice a další léčení potrvá zhruba pět týdnů. Australan bude na "pohostinnost" Československa dlouho vzpomínat.

Nad dopisy čtenářů

Když dostal náš spolupracovník Aleš Nebeský do rukou článek o panu Kadnárovi, který jsme uveřejnili v minulém čísle, okamžitě zareagoval a zaslal redakci časopisu, který článek připravil, dopis se kterým se plně ztotožňujeme a proto jej v nezkrácené verzi uvádíme.

Redakce "Nový čas"
Gorkého ul. 5
81278 BRATISLAVA

Vážená redakce,

se značným zpožděním se mi dostal do rukou článek uveřejněný 12.10. m.r. ve vašem listu s vyprávěním pana Vlado Kadnára o svých zkušenostech z Austrálie. To, že pan Kadnár - mírně řečeno - míchá polopravdy se lži, by jako stručná charakteristika mohlo stačit, kdyby...

Po čtyřicet let jsme se dočítali v komunistickém tisku o hrůzách a peklech emigrace a mravním a lidském úpadku těch, co zrádně opustili vlast a tudíž musí nutně zahynout. Ve většině to bylo "vyprávění" navrátilců - a jak jeden z nich mi těsně před odjezdem kdysi řekl: To je samozřejmě, že jim budu říkat přesně to, co chtějí slyšet - to přece k návratu patří.

"Vyprávění" ve stejném duchu se tedy opět objevilo - na stránkách svobodného a demokratického slovenského listu. Jistě chápete moje překvapení. Musím dodat, že exil - zejména jeho začátky - nebyl lehký pro nikoho. Pro mnohé z nás (v mém případě před 24 lety) pomoc již usdlých Čechů a Slováků byla nejen příjemným překvapením, ale někdy i nezbytností. Nyní tedy jeden z nich, člověk, který se nejen zasloužil o český a slovenský exil v Austrálii, ale stál vždy mezi prvními ochotnými nezištně pomoci, je ve vašem časopise neslušně pomlouván a urážen - spolu se všemi Čechy a zejména Slováky v Austrálii ("A nahorší" říká pan Kadnár, "bojí našinci").

Patří k novinářské profesionalitě

kvalitního tisku svobodného světa, že autor i redakce prověří získané údaje před jejich zveřejněním. Je to samozřejmost nejen etická, zejména jedná-li se o osobní osočování. Pouhý dotaz redakce na federálním ministerstvu emigrace Australského společenství by objasnil, že sponzorování byla oficiální akce pod kontrolou zmíněného ministerstva - jak pan Kadnár velice dobře ví - umožňující emigraci do Austrálie lidem, kteří by jinak nespĺňovali přísné australské emigrační předpisy přímého vládního přistěhovaleckého programu.

Bylo by patrně naivní předpokládat, že můj dopis uveřejníte. Rozhodl jsem se ho ale přesto napsat - je mnoho českých a slovenských exulantů, kteří jsou krajně nespokojeni nad tím, jak se domov k nim chová. Bylo snadné si domyslet, proč komunistický režim měl zájem na rozeštvávání exilu a domova. V čím zájmu by mohlo být pokračování stejného rozeštvávání i dnes, je z pohledu z Austrálie jen velmi těžko pochopitelné.

S pozdravem

Aleš Nebeský

Milí čtenáři Listů,

Vycházím z předpokladu, že většina z nás byla odběrateli Hlasů, které, jak se zdá, přestaly vycházet. Po přečtení zprávy, že SVU Sydney ve spolupráci s Australian Association of Special Education začala rozvíjet akci na pomoc postiženým dětem v CSFR, mě napadlo, že bychom mohli věnovat zbytek našeho předplatného na tento účel. Ač je to pro jednotlivce malá částka (odhaduji to v průměru na 15 dolarů - tisíc předplatitelů dá dohromady značnou sumu - \$15000 v tomto případě a zato už se dá něco pořídit, třeba chata na rekreaci pro ty děti. Vyřídil by se tak zároveň další problém. Pan Rada by nemusel posílat každému individuální šek, (tak jak to udělal pan Hodač s Panoramou). Místo toho, zástupci této chvalihodné akce by si u něj v Praze prostě vyzvedli celou částku. Já svůj podíl rád věnuji.

Jan Zapner

S nápadem samozřejmě souhlasíme. Jen je třeba získat písemný souhlas odběratelů, kteří jsou ochotni se dlužné částky vzdát a pak jen přesvědčit pana Radu o tom, že je to dobrý nápad. Čekáme na vaše návrhy a připomínky.

Dopis na dopis

Nechci se zastávat paní Čechové, která napsala něco, co se dotklo pana Saltmana (AL č.5). Já sám jsem měl při čtení řádek paní Čechové nějaké výhrady. Nešlo o výhrady zásadní, ale o to že měla (dle mého názoru) dát svá slova do širších souvislostí.

Mě samotného zaujala první polovina prvního odstavce dopisu pana Saltmana a k tomu píš následující.

Je v povaze lidské vytvářet si kladné a záporné postavy. Někdy si je vytváří každý sám pro sebe, podle vlastního gusta. Jindy - a to je skoro většinou - jsou nám kladné a záporné postavy předloženy někým jiným. Někdo přijme bez cecknutí, jiný má nějaké (větší či menší) pochybnosti. Tu pak se pochybovači řekne: "V jednoho Boha (Havla, Beneše, Churchilla, Fräsera, Hawka, Marxe, Lenina) věřiti budeš". Když pak pochybovač remcá dále je kárán. Způsob kárání je různý a záleží na politickém systému. Popravíště, vězení, persekuce, nebo jen pohrození: "Nerouhej se."

Většina politiků a státníků se do první hvězdné velikosti propracovává způsoby mnohdy nekřesťanskými, což jim pak více či méně, ale vždy, váže ruce. Tak jako já mám rub a líc, tak i ten politik má dvě strany. My jsme oslněni září jeho jedné strany a nevidíme tak to, co je na straně druhé a okolo. To, co nevidíme, bývá velmi často to podstatné. Projevuje se to rozporem mezi slovy a skutky, veřejnost nechápe, má dotazy. Politik těžko vysvětluje, neboť ví, že je vyšetřován a tu pro něho platí: "Cokoliv řeknete, může být použito proti vám." Prastaré, staré i moderní regule však na toto pamatovaly a pamatují. Je totiž v zájmu státu, v zájmu národa, konání tajných debat, psaní tajných spisů a dokladů všeho druhu. Netajná jednání jsou však opět plna tajnosti. Něco se z nich dozvíme za 50 let, něco za 25 let a něco okamžitě na tiskové konferenci. Je pak otázka, jakou hodnotu má to, co je nám sděleno hned. Poslouchám-li slova tiskových mluvčích vlád vždy se mi vybaví pojem "slivky".

Pro mladou generaci uvádím, že tak zvané slivky byly zbytky piva ve sklenicích, které hospodský sléval do kyble pod pultem pro prasa ta sem tam z nich nabral pro potulného vagabunda. Víme kolik politiků napsalo paměti o druhé světové válce, kolik dějepisců o nich napsalo dějepis. Všichni se dušovali, že píš pravdu. Vůbec jim ale nevadilo a nevádi, že mnohé doklady k té době jsou tajné ještě dnes. Některé tajné dokumenty ještě tajněji zamizely. To už vůbec nemluví o tom, že jak ty paměti, tak ty dějepisné spisy se dělají podle "nehodící se škrtněte". Citlivým vybalancováním se pak vytvoří postava kladná a postava záporná.

Toto jsou zjevny všeobecné, mezinárodní, tedy i československé. Pokud všeteční lidé nedostanou jasné odpovědi na jasné otázky a budou rozpory mezi slovem a činem, tak vždy bude mít pravdu paní Čechová, zatím co pan Saltman bude tvrdit, že za tou zářící hvězdou už nic neexistuje.

J. Rezáč

Z tajů krás české řeči (pokračování)

Závrtný vzestup a zároveň i převratný vývoj moderní češtiny by jistě udivil její zachránce z doby obrozenecké. Koncem 18. století sám Dobrovský ještě nevěřil ve vzkříšení tehdy již zdánlivě ubitého českého jazyka.

Za posledních dvěstě let se ale čeština rozběhla tryskama dokázala se vyvíjet do výše jejími křisiteli a pěstouny netušené. Stalo-li se minulému století údobím dohánění a vyrovnávání, dvacáté století naši řeč postupně ale skvostně vybrousilo v komunikační nástroj prvního řádu.

Posuďme ale na několika řádcích Gutha -Jarkovského, udavatele společenského bontonu v Čechách našich otců a dědů, jak ještě před nějakými sedmdesáti lety čeština zápasila a prodírala se z temna bažin.

* Sluhové chodí po domě o hlavě nepokryté, služky v domech bohatších s čepečkem na hlavě, výma komorné. Služky mají bílé zástěrky, jejich čistotu lze lépe kontrolovat nežli zástěr barevných ...Arciť poměr mezi osobou služebnou a panstvem může být přerozmanitý a můžeme mluvit o něm jenom nejhrubšími rysy... Také nedáváme několik rozkazů stejným časem, aby služka nebyla bezradná, nevědouc, čeho se chopit dříve...*

To vše z pokynů vybraných ze Společenského katechismu, hojně čtených v první polovině tohoto století, z pera Jiřího Gutha-Jarkovského. Dnes Češi, ani doma ani v Austrálii, sami nevědouc čeho dříve se chopiti, nedávají služebným rozkazů časem stejným ani časem jiným. Autorův sloh po dvou třech generacích vyluzuje úsměv. Také nám ovšem připomíná, že dynamika češtiny je z pokladů nejcenějších a že je snad i zárukou trvání české přítomnosti v průsečíku evropských proudů pokud možno bez služebných poměrů.

V podtitulku Společenského katechismu, vydaného v Praze 1921, se praví, že jde o "Rady a pokyny, kterak se
(pokračování str. 12)

SEMAFOR

Jiří Suchý a Jitka Molavcová

JONÁŠ V AUSTRÁLII

Ti, kteří pamatují slavné semaforové představení "Jonáš a tingltangl", ale samozřejmě nejen oni, by si neměli nechat ujít pořad "Jonáš v Austrálii", se kterým za námi přijíždí ředitel divadla Semafor Jiří Suchý a Jitka Molavcová.

V Adelaide je uvítáme 27. 3. 92, kdy vystoupí v Československém klubu v 19,00. Předprodej vstupenek na číslech 263 8218 - 346 4181.

V Melbourne se s nimi můžete sejit 28. 3. ve 20hod v PHOENIX THEATRE Elwood High School a 29. 3. odpoledne v 15 hod. tamtéž. Vstupenky si rezervujte na čísle 510 2474.

Sydnejský Sokolský dům uvítá milé hosty v sobotu 4. 4. ve 20 hod.

Československý Country Club o den později 5. 4. v 15 hod. Rezervace vstupenek na číslech 528 7928 nebo 606 5424, jen pro vaši informaci, o vstupenky je v Sydney velký zájem a tak nezaváhejte, mohlo by být pozdě!

Do Brisbane dorazí naši hosté 12. 4., kdy se s nimi sejdem v ČS Klubu. Předprodej vstupenek tamtéž.

Jsmo velice rádi, že právě v oblasti kultury se vzájemné vztahy mezi starou vlastí a námi tady v Austrálii neustále zlepšují a že k nám nacházejí cestu umělci zvučných jmen, skuteční profesionálové. Jak se z kuloárů dozvídáme v budoucnosti nás právě v této oblasti čeká několik příjemných překvapení. Je to dobře, protože právě české a slovenské umění a kultura je to, na co můžeme být právem pyšní.

Takže ,dobrou zábavu !

ve společnosti, na ulici i na místech veřejných chovatí a kterák vésti sobě při rozmanitých příležitostech společenských...". Odečteme-li pokyny o služenictvu a cilindrech, podíváme se dobrému základu onoho společenského katechismu s platností nadčasovou. Sloh však mezitím obkroužil měsíc.

B.S.

Jak jsme začínali

Pod tímto názvem bychom rádi přinášeli příběhy Čechů a Slováků žijících v Austrálii. Budeme vzpomínat na doby těžké a vážné, ale i na věci příjemné, humorné. Budeme hovořit nejen o staré vlasti, ale hlavně o Austrálii, co nám jako jednotlivcům dala, co se nám na ní líbí a s čím zase moc spokojeni nejsme.

Začneme trochu netradičně. Povidáním s mladou ženou, která je zde teprve krátce. Obvykle se říká, že ty první dva-tři roky jsou nejtěžší. Barbora přijela s manželem a synem v srpnu 1989 a tak už je vlastně z nejhorsího venku. Je to pravda?

"A víte, že asi ano. Za ty dva roky co jsem tady, jsem toho stihla opravdu hodně. Absolvovat několik kursů angličtiny, dělat výběrčího pro CENSUS, porodit dalšího syna, udělat si kurs pro manekýny, absolvovat školení pro jednu kosmetickou firmu. V loňském roce jsem se přihlásila na půlroční kurs pro pracovníky cestovních kanceláří, který jsem zdárně ukončila a myslím, že jsem našla, to co jsem hledala, totiž povolání, které by mě bavilo a uspokojovalo. Musím se přiznat, že jsem měla i kus štěstí, protože v rámci kursu byl jeden týden praxe a já jsem se dostala do EASTERN EUROPE TRAVEL BUREAU, což je cestovní kancelář nabízející samozřejmě všechny obvyklé služby se specializací na východní Evropu. Tady jsem poznala skupinu dobrých lidí, kteří mne přijali mezi sebe. Ze začátku to nebylo jednoduché, už proto, že mi přátelé v kanceláři chtěli, abych se práci skutečně naučila. To znamená nechávali mě vyřizovat telefony (což je pro emigranta na začátku to nejtěžší), psát objednávky a připravovat cesty a dělat chyby a ty

pak napravovat a dělat věci znovu a znovu. V te době jsem si připadala jako absolutní neschopa, jenže záuční týden skončil a šéf mě překvapil nabídkou: "Můžu ti dát jen parttime job, chceš?" "Chtěla jsem a tak vám teď mohu nabídnout tu nejzajímavější cestu kamkoliv, připravenou přesně podle vašich přání a představ. Stačí volat Barbaru na číslo 262 1144."

"Děkuji, zatím se nikam nechystám. Poslední otázka, jak my novináři říkáme na tělo, jsi šťastná?"

"Možná, že to zní trochu nadneseně a snad až neskromně ale jsem. Mám dva krásné zdravé kluky, prima muže se kterým si rozumím, práci která mě baví, žiji v zemi která se mi líbí, tak co bych chtěla víc."

"A co Československo?"

"To je země, kde jsem se narodila, kde mám rodiče, sourozence, kam se budu vždycky moc ráda vracet, ale od 26.ledna tohoto roku už jsem australská občanka a jsem na to pyšná."

J.H.

Pohled z druhé strany

Inženýr Michal Mrázek přijel do Austrálie nejen na dovolenou a na výlet, ale především na zkušenou. Je ředitelem CHEPORTU, chemického závodu střední velikosti, který se zatím specializuje především na desinfekční přípravky používané v zemědělství, zdravotnictví, v ubytovacích kapacitách a jiných oblastech, kde je nutná dokonalá desinfekce a čistota. Dále se zabývají výrobou herbicidů, jak pro zemědělskou velkovýrobu, tak pro drobné pěstitele. "Co doufáte, že v Austrálii najdete a co už jste našel?"

"Doufám, že najdu zajímavé australské výrobky, které bychom mohli produkovat buď formou licence a nebo, které bychom mohli finálně upravovat, balit a nabízet na našem trhu. Pro australskou firmu s níž bychom spolupracovali by to znamenalo značné snížení nákladů za dopravu, protože by dopravovala jen nejdůležitější komponenty a zároveň by získala nový zajímavý trh. Vzhledem k tomu, že my zásobujeme více než 75% zemědělství v ČSFR našimi produkty, nebyl by to trh zanedbatelný. Hledám tady výrobky, které by byly nejen zajímavé po finanční stránce, které by byly

nové a u nás neobvyklé, ale především, které by šetřily životní prostředí, protože si myslím, že právě my, chemici, bychom mohli v této věci v ČSFR hodně udělat. Ekologická situace tam je skutečně více než vážná a ne všichni si to právě teď, v zápalu podnikatelské vášně uvědomují. My to považujeme za náš prvořadý úkol. A tady je jedna věc, která mě tak trošku v Austrálii zklamala. Dommíval jsem se, že v zemi tak rozvinuté, která se stará o životní prostředí najdu něco speciálního, třeba v oblasti desinfekce a zatím jsem zjistil, že na čištění bazénů a bělení prádla tady používáte poměrně primitivní přípravky na bázi aktivního chlóru se kterým my už se snažíme, pro jeho škodlivé účinky skončit."

"Ekonomická situace v Československu není jednoduchá, co si myslíte, že by mohlo pomoci nově vzniklým soukromým podnikům?"

Nejsem příliš silný v ekonomice, ale myslím si, že daňové úlevy, případně daňové prázdniny po určitou dobu by mohly pomoci k vytvoření dobré finanční situace malých a středních soukromých podniků. Vysoké úrokové sazby v československých bankách nedávají k rozvoji podnikání velké možnosti. A také potřebujeme zkvalitnit průmyslové zákonodárství, aby byla přesně stanovena pravidla hry."

"Hovoříte o malých a středních podnicích, ale myslím, že v největších obtížích jsou právě velké státní podniky, co s nimi?"

Podniky, které budou konkurence schopné na zahraničních trzích byl ekonomicky podržel, to znamená, oddlužení, případně bezúročné dlouhodobé úvěry, ostatní bych nabídnul k odkoupení zahraničnímu kapitálu. Všechno by to samozřejmě muselo být koordinováno s privatizačním procesem, který v ČSFR právě probíhá. Ale rád bych využil této příležitosti a požádal krajany v Austrálii, kteří možná mají informace nebo známe v oborech o něž se zajímám, o radu a možná i o pomoc. Rád bych navštívil co nejvíce podniků a firem, s podobným zaměřením, jako je naše a rád bych navázal co nejvíce nových kontaktu."

Spojení na ing. Mrázka je v redakci.
(02) 891 6808, fax (02) 891 5416

BLAHOPŘEJEME

27. ledna oslavil náš krajan podplukovník Jan Novák, M.B.E., M.R.Š. své 95. narozeniny..

Oslavy v domě Rutarových se účastnila řada přátel, kteří přišli nejen poblahopřát, ale snad i získat od oslavence recept na dobrou náladu, elán, chuť do života - vlastnosti, kterými Jan Novák oplývá.

Narodil se 27.1.1897 v Rovné na české Volyni. 5. května 1915 vstoupil do české družiny, později do Československých legií, bojoval u Zborova a prodělal celou Sibiřskou operaci. Do vlasti se vrátil v březnu 1920 a stal se vojákem z povolání.

V roce 1949 odešel do exilu a hned po příjezdu do Austrálie se účastnil veřejného života, organizoval bývalé Čs. vojáky, spoluzaložil ČSOL v Austrálii a na Novém Zelandu, pracoval v T.J.Sokol Sydney, v Koordinačním výboru Čs. dem. organizací, v SVU a pod.

Za služby krajské veřejnosti byl vyznamenán řádem M.B.E. (Member of British Empire).

Na oslavě mu byl udělen Řád T.G.Masaryka. Generální konsul ČSFR v Sydney ing. J. Sládek přečetl telegram prezidenta republiky Václava Havla, kterým byl podplukovník Jan Novák povýšen na plukovníka.

Takže par ..plukovníku, dodalších let přijmíte naše srdečné blahopřání a obdiv. Ať vám dobrá nálada, chuť do života a elán nikdy nechybí. .

Bud vímavý a chápavý vůči lidem a měj soucit se všemi tvory. pomáhěj obětavě tam, kde je potřeba tvé pomoci. Štěstí člověka spočívá v tom, že může prokazovat dobro jiným a opravdovou radost zažije ten, kdo umí udělat radost druhému.

(indická moudrost)

Ne člověk, ale sopky ničí ozón.

Podle nové teorie není příčinou díry v ozónu na pólech člověk a jeho činnost, ale světové sopky a jejich výbuchy plynů. Freony můžeme zakázat a nedávat je do sprejů ani do chladicích zařízení, vulkán utišit nemůžeme. Přišli na to vědci zcela nedávno. Největšími ničiteli ozónu jsou sopky. Když začnou sopit, vyvrhují do ovzduší tolik chlorových a fluorových sloučenin, že ozónová vrstva neodolá. Ročně je to 12 miliónů tun kyseliny solné, 6 miliónů tun kyseliny siřičité. Geochemik Marc Reed z university v Oregonu (USA) prohlásil, že sopečné plyny se spojují s průmyslovými jedy a vzniká sloučenina, která rozpouští ozónovou ochrannou příkryvku. Meteorolog Chuck je dokonce přesvědčen, že za ozónovou díru může sopka Mount Erebus. Nyní, říkají vědci, je ozónová ochranná příkryvka již tak narušena, že příští velký sopečný výbuch jí může zcela zničit.

Železo, železo, železo.

Železo, nejrozšířenější těžký kov na zemi chybí v naší potravě. A přece je nezbytný. Jeho nedostatek se projevuje negativně na pokožce, vlasech a nehtech. Železo chybí hlavně ženám ve věku plodnosti od 15 do 50 let, protože ho nejvíce ztrácejí

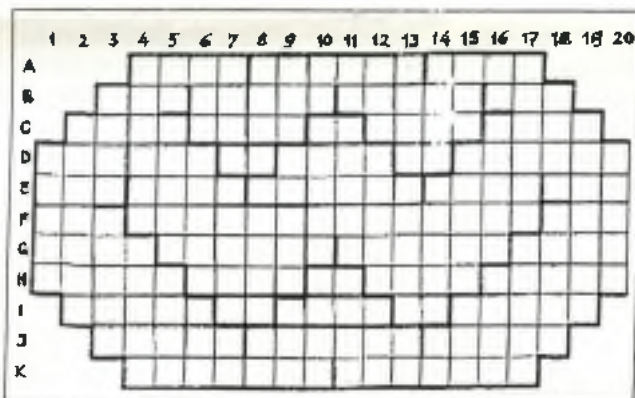
při měsíčním krvácení. Přišel na to švédský badatel, prof. dr. Leif Hallberg. To ovšem neznamená, že by nedostatkem železa nemohli trpět i muži, zvláště pokud jsou chudokrevní. Nedostatkem železa trpí i ti lidé, kteří se šatně stravují. Železo je pro náš organizmus jednou z nejdůležitějších látek. Díky železu mohou červené krvinky roznášet po krevním oběhu dostatek kyslíku. Je důležitý pro hladkou pokožku, zdravé vlasy a nehty. Železo přispívá i k pevnosti svalů a je potřebné pro správnou funkci mozku, srdce a vnitřních orgánů. Železo se neshání s kalcium (vápník) a proto strava bohatá na vápník má za následek nedostatek železa, protože tělo ho nepřijímá. Doktor Hallberg doporučuje takzvanou dělenou stravu:

Ráno například jíme stravu bohatou na kalcium jako je mléko, mléčné produkty a chleba. V poledne a večer tyto potraviny vynecháme a tělo má možnost přijmout z dalších potravin železo.

V poledne máme jíst ryby, brambory, saláty, zeleninu vůbec, případně bereme tabletky železa. Také konzumace C vitamínu podporuje příjem železa.

K večeři dáme přednost bramborům, ovoci, zelenině, snad troše masa, ryb a zase vitamínu C.

KŘÍŽOVKA

Živelné pohromy jsou požár, vichřice, povodeň, průrůž. (dokončení v tajece).

VODOROVNĚ: A. Léčebný prostředek; obon B. Bol, starořímský ptakopravec; slovesný projev nevázaný do veršů; a sice C. Sportovní oděv; dobrá vlastnost; značka antimonu Evropan, jezevčík. D. Filipínská měřicí pole; starší plošná míra; staroegyptský bíh; značka hliníku; počivo na pouťov srdce. E. Ten i onen, svršek a král kartách; poslat zpět; plání (zastarale); značka prášku na prání. F. Předložka; tajecka; šefík. G. Stolní hry s číši divčí jméno. povrchové odtávání ledovce, vrchní ovlák. H. Zálusk; Mořame dův druh; SPZ Bratislava; Verdih

opera; noční pták. I. Paznehtník; starší zájmeno; umělecká trojice; citoslovce smichu; kontakt. J. Mongolští pastevci tenisové kurty; dusání. K. Obal; alkaloid v raliuku zlomocném.

SVISLE: 1. Idol? 2. Ustálená forma. 3. Manželka; mravouka. 4. Kanadský sob; hořké léky 5. Část včelímu; zákazníci v mlýně; na ono místo 6. Koryš; dědičný základ znaku; SPZ okresu Trnava. 7. Promoční síň; tropická láhevnikokvětá rostlina, citoslovce oslího hýkání. 8. Valašský kluk; sůl kyseliny vinné; značka decilitru 9. Hečka; zakavkazská řeka, tvoje 10. Evropan, domácí Anastázie; ozdobná spona 11. Značka neptunia; menší střevec; italské plátidlo 12. Zkratka souhvězdí Eridanus; a antické mytologii dcera Tantaiova, zkratka souhvězdí Oktant. 13. Výškový bod; dyka (zastarale); název blásky 'R'. 14. Přísada do koupele; na všech místech (hovorově); předložka. 15. Značka kalorie; drobné umělecké dílo; citoslovce úderu nohou o zem. 16. Spisová zkratka; každého dne (slovensky); severští parobáči. 17. Letitější; stavivo. 18. Část domu; umělecký tanec. 19. Část košile 20. Klatovský podnik.

Pomůcka: B. Augur — G. Abšacc — 6. Aleja — 15. Píeca

Každý máme svoji saň!

Jan Plavec

Možná, že působím dojmem tvrdého a nemilosrdného člověka - nic mi není svaté, nikoho se nebojím, nikoho nešetřím, napadám cyklisty i pěší, nepoužívám rukavičky, neberu si roušku před ústa, nejsem tichošlápek - obuji se i do presidenta. Málokdo si troufne protestovat a už vůbec ne si na mě došlápnout. Těch pár chabých pokusů o útok jsem jak ve správném jiu-jitsu obrátil ve svůj prospěch a získal tím pověst nedotknutelnosti. Nikdo si už ani nekuříkne. A tak je to správné. Lidé musí mít z něčeho respekt, jinak by vládla anarchie. Společnost je dnes příliš složitá na to, aby si každý dělal co chce. Pořádek musí být.

Sám tomu moc dobře rozumím. Chodí mi semdo pobočky státní knihovny pravidelně každé tři týdny dvě české knížky. Funguje to jako dobře naolejovaný stroj. Kdysi, před mnoha lety, jsem si rozhořčeně stěžoval nějaké chudince upracované knihovnici v Hobartě (jsem já to ale grobián!), že v etnických regálech nemohu nalézt nic v jazyce Komenského (a nemyslel jsem tím latinu!). Že je to plné knih v řečtině, italštině, vietnamštině, chorvatštině, ... snad i v klínovém písmu, jen v češtině nic!

Od té doby to jede. Kdo a odkud to posílá nevím, ale každých dvacetjedna dnů mě Huonwille čekají dvě knížky. Odkud to berou! ? Kdo to kupoval? Či snad dokonce, kdo jim to daroval!? Nevím a nemám čas to zjišťovat. Trpím teď zpětně díly socialistického realismu. Neunikl jsme tak ani publikacím z doby po mém útěku (a to byl jeden z jeho důvodů). A co hůř - dostihl mě nakonec i postrach všech dítek školních - povinná četba, povětšinou nestravitelná literatura zavedená ministrem Nejedlým. Marně jsem se tedy ji po léta vyhýbal rozsáhlými eseji, umným okecáváním či předstíráním mdlé inteligence. Mám to na krku: 700 stránek zapšklého historického románu, překlady perotepeců z bývalého tábora socialismu, sbírky budovatelské poezie, geriatrické blekotiny z lékařského prostředí - autor v nich dokonce zapomene, že v předchozí kapitole explozí zlikvidoval hlavního lumpa a nechá ho oběsit v nových

kapitalisticko-revanšistických pletkách.

Dělám co mohu a snažím se to všechno přečíst. Se svojí šetrnou povahou bych nepřeněs přes srdce takové plýtvání. Někdo se s tím psal, tisknul, prodával, transportoval až sem a já je zklamal? Ne, ne. Já čtu všechno. A nejen knihy! Hltám pestrobarevný "junk-mail" (u branky mám soudek s nápisem "Prospekty vítány"), luštím pomatené překlady návodů k použití japonských výrobků, čtu všechny inzeráty v novinách a jáméno po jménu louskám telefonní seznamy - jsem u písmene K, jméno Kumarasinghe S., strana 1373 v sydneyjských "White Pages" z roku 1990 a v adelaidských "Yellow Pages" z roku 1992 jsem u "Adult Products & or Services", strana 75 "Top Class Striptease". Čtu je souběžně pro úlevu z monotonnosti. A jak já se do něčeho jednou zakousnu - nepovolím. Nic nepříjde nazmar. (Pohrdám tebou, nezmámý čtenáři, který jsi vzdal na straně 29 v knížce "Silvestrovská noc". Zbytek byl nerozřezán!

Ja' mám na knížky svůj systém. Začnu vždy s tou tenčí. Za dva dny ji odbachnu a pak se týden vzpamatová v ámlistování m v Oxfordském slovníku což zakončím s Walt Disney Comics. Tlustou začnu číst s pevným předsevzetím čtyřiceti stránek denně. Ozbrojenci v brnění přijíždějí a odjíždějí, šlechtičny vzdychají, lapkové kuji přepady, prostý lid trpí, obzor je zatažen těžkými mraky, nikde ani záblesk naděje, radosti... nemluvě o humoru. Kdyby alespoň někdo šlápnul do hovna! Nic. Kde nic, tu nic a to jsem teprve na osmnácté stránce a zbývají mi už jen tři dny do pátku, kdy to mám vrátit. Začínám panikařit. Zkouším "speed reading" na odstavce zdlouhavě popisující nastávající soumrak nebo tklivou podzimní krajinu. Neustále sleduji hodiny, srdce mi buší úzkostí, vynechávám jídla, ale nic to nepomůže. Takhle to nedočtu! S vypětím všech duševních sil nakonec stránku po stránce knihu poctivě dorazím. Jsou dva dny po vypůjčení lhůt a já se jak pes očekávající výprask plížím do malinké knihovny vedle záchodků v shopping centru. A už je to tady!

"Áááá!!" vrhá se na mě knihovnice dštící oheň. "Tak už zase pozdě?" křičí na mě skřehotavým hlasem před všemi přítomnými. "Jako vždycky! To přece nejde, aby si každý přetahoval termín!

No, odpovězte! Rozhlížím se omluvně po zaražených dětech a snažím se o trochu humoru. "Ona byla v televizi revoluce z Tbilisi, mydlilo se to tam na ulici, tak jsem ty zbrojnoše na chvíli uklidil z cesty, aby náhodou ..." " Mlčte! Žádnou náhodou! Tohle mě děláte pravidelně a naschvál, dobře jsem si toho všimla a já si to nepřeji! Ten datum tam dávám proto, aby se dodržel, tak si to laskavě zapište za uši a příště ať se to neopakuje, ano!?" " A a a ano, paní knihovnice, já už to víckrát neudělám" slibuji tiše před školáky v malé knihovně, kde mezi skřeky a syčením zavládlo hrobové ticho. " Na tyhle dvě knihy máte o dva dny méně, to si uvědomte, tak žádné lelkování, chci je tady mít punktem na den nebo platíte pokutu až zčernáte! A nemyslete si, že to odfláknete, já si vás přezkouším!" Jistě... samozřejmě... čtu všechno... to bych si nedovolil.. takhle vás..." Couvám vyděšen ke dveřím, lapaje po slovech obrany.

Venku jsem zahrnul do super marketu a rychle se vmisil do neliterárního davu. Jaká úleva, potvrdit si, že nejen knihou je člověk živ! Stožím v oddělení lahudek a toužebně polykám sliny před sladkokyselými okurkami "Znojnia". Jsou tak drahé a malinké, jak jezulátka, vypadají tak křehounce... jen se zakousnout! Do klíční kosti se mi zezadu zaryly ostré drápy. "Aha!! Tak tady jste!" Zakuckal jsem se leknutím a slastný výraz okolo úst se mi změnil v křeč děsu. Ta ženská mě pronásleduje i tady - mezi poživatinami! "Nepředstírejte, že myslíte jen na jídlo!" napadla mě bez okolků. " Vy jste je tam nechal schválně, já to vím! A nemyslete si, že vám to projde tak lehko, mám číslo vaši karty! My tady nejsme pro legraci - schovat je v krabici s hračkami! Já jsem osvětová pracovnice a vyžadují si respekt!" Červenám se ostudou. Lidé se rychle shlukují a vytvořili okolo nás z vozíků malé koloseum. Dovnitř se snaží dostat store detektive. " All right, all right... já to beru!" Uchvacuji knihy a dvě sklenice nákladných holandských zavináčů, abych se zbavil obou hrozeb. Zápolím s vozíkem rychle ke kase, přemýšleje jak odsud bezplatně ty knížky dostanu. Jak dokáži, že tyhle dva čistounké a nedotčené nepocházejí z jejich newsagency. Ta krásná literatura bude jednou moje smrt!

Dostal jsem se nakonec šťastně ven a rychle mířím k zaparkovanému

autu - ještě že ho mám blízko! Vlezl jsem dovnitř, zabouchl za sebou dveře a zamknul je. Zhluboka jsem si vydechl. Konečně v bezpečí! Tady jsem ještě já pánem! Osobní vůz je po záchodu jediné místo, kde v dnešní uštvané době má člověk zaručený klid a soukromí. Řihnul jsem si, abych ulevil znervózněným útrobám. Tady si ještě dělámco se mi zachce! Zastrčil jsem třesoucí se rukou klíček, nastartoval motor, zařadil jedničku a vyčkal, až jsem měl výjezd volný. Naturoval jsem plyn a otočil se, abych té brýlaté ochechuli ukázal kam si ty knížky může strčit. Pohrozila mi za oknem knihovny. Zamával jsem na pozdrav a přikyvl, že rozumím.

Otevřel jsem vedle sebe na sedadle třetí díl F. L. Věka.

Pro dobrou náladu

Haló, neviděl jste tady policistu?" "Ne, tady nešla ani živá duše." "Fajn, tak mi dejte p rstynek, hořinky a penězku!"

Slečna vylezla na střechu budovy, bedlivě se rozhlédla kolem sebe, pak se svlékla do naha, lehla si na břicho, že si bude opalovat záda. Za chvíli přiběhl číšník a volá: "Madam, to tady nemůžete takhle ležet! "A proč?" diví se slečna, "kolem dokola nikdo není". "Nojo, ale vy ležte na skleněné střeše naší restaurace!"

"Co to je za astronomickou částku?" diví se šéf, když mu podřízený nechává podepsat cestovní účet. "To je prosím účet ze hotel." "A kdo vám schválil, abyste ho koupil?"

Omylem mlátíte mého syna, pane Davalte, prosím, abych vám srdečně poděkoval!

Ze světa sportu

Šestnáct mužstev nejvyšší fotbalové soutěže se připravuje na jaro. Hovořili jsme s jejich sekretáři a zeptali se:

"Jaké jsou změny ve vašem mužstvu?"

1. - SLOVAN BRATISLAVA - 15-13-2-0-36 : 8
R. Jurčák: Změny téměř žádné, vrací se z vojny Kitka. V únoru by měl dorazit Alžifan Haraoui.

2. - OLOMOUC - 15-11-4-0-34 : 7

J. Kubiček: Přichází Příbyla ze Slávie, Barbořík ze Zlína a Čapka z vojny. Odchází na vojnu Balcárek.

3. - SLAVIA PRAHA - 15-9-3-3-12 : 6

J. Epstein: Přichází Tatarčuk z CSKA Moskva, Veselý z Bohemians a Jiří Novák z vojny, Rusnák z Banské Bystrice, hostovat bude Lerch z Budějovic. Odchází Drahošlav a Heřman do Plzně, Macháček do Hradce Králové spolu s Procházkou. Klusáček hostuje v Bohemians.

4. - BANIK OSTRAVA - 15-8-4-3-30 : 18

Z. Rygel: Z vojny se vrací Veselý, Fryč bude hostovat v Budějovicích, Duhan odchází do Hradce na vojnu, Zkoušíme Poštůlku z Drnovic a jednáme se Stašou, který se vrátil z anglické Aston Villy.

5. - SPARTA PRAHA - 14-9-1-4-28 : 11

Z. Nehoda: Odešel Kukleta do Betisu Sevilla, Němeček patrně odejde do zahraničí, přišel Trval z Vitkovic a Vonášek z Plzně.

6. - INTER BRATISLAVA - 15-7-3-5-23 : 16

R. Janček: Přišel Šmilko z Košic, Forgač z ŠKP Bratislava, Sluka z Prievidze, Kunik z Detvy. Odešel Ondřejčík do Bohemians, Lazor do Košic a Bagim půjde do Rakouska.

7. - TATRAN PREŠOV - 15-7-2-6-13 : 21

J. Matuščík: Přišel Galasberov z Asmaralu Moskva, brankář Jakubec se vrátil z Chebu. Zatím neodešel nikdo.

8. - BOHEMIANS PRAHA - 15-5-4-6-21 : 26

J. Houška: Přišel Šimurka z Trnavy, Ondřejčík z Interu, Kolář z Tachova, Z hostování vře Slavii se vrátil Klusáček a z Benešova Sadílek, z Chebu Saznytrník a Medynský. Odchází Irovský do Brna a Chytra na vojnu.

9. - DUNAJSKÁ STŘEDA - 14-6-1-7-24 : 18

J. Vigh: Trénuje s námi Fiantok z Nitry, Jednáme o odchodech do zahraničí Vahaly, Szabana, Pavlika a Kapka.

10. - DUKLA BAN. BYSTRICA - 15-4-4-7-23 : 12

I. Korbel: Z vojny se vrací Malatinský do Trnavy, Barnovi končí hostování na vojnu k nám přichází Sovič, zůstává Faktor, Jednáme o přestupech Rybára z Prievidze, Klaga z Čadce, Stanka z Lučence a Zachara z Banske Bystrice.

11. - DUKLA PRAHA - 15-3-5-7-16 : 23

M. Jicha: Vojnu skončil Novák a odchází do Slávie, Pučelík do Brandýsa. Petr Rada bude hrát v německém Regensburgu. Janšta, Nosický, Barbarič a Rolinger zůstávají i po skončení vojny.

12. - SPARTAK TRNAVA - 15-2-6-7-8 : 24

M. Malatinský: Odchází Šimurka do Bohemians, Sadloň do Sence. Přijde Jonis z Interu, Kulišek z

Pisku a z vojny Malatinský.

13. - HRADEC KRÁLOVÉ - 15-2-5-8-7 : 19

J. Pleskot: Přicházejí Surov ze Spartaku Moskva, Vodička z Brandýsa, Duhan v Baniku, Havlíček s Novotným z Náchoda. Zkoušíme Zemljina z Moskvy. Hostování skočilo Fryčovi a Jinochovi, z vojny odchází Veselý zpět do Ostravy, Od nás bude hostovat Javůrek v Budějovicích, Janeček v Pardubicích a Doležal odchází do Náchoda.

14. - VITKOVICE - 15 - 3-2-10-18 : 39

M. Zagora: Odchází Molnár do Opavy, Lesník a Staříčný do Havířova, Trval do Sparty, na hostování Karas do Sence, Vožník do Drnovic a Rupec do Sence. Přichází Laslop a Kaizar z Havířova, Panáč z Opavy, Bažant s Vyskočilrem ze Sparty.

15. - BUDĚJOVICE - 15-3-2-10-13 : 34

J. Molík: Zatím s námi trénují Fryč z Ostravy, Jinoch a Jindráček ze Slávie, Javůrek z Hradce, z vojny se vrací Koranda a Havel, Dvorák a Kríž ze Slaného. Brankář Novák ikončil hostování a vrací se do pražské Dukly.

16. - CHEB - 15-2-2-11-12 : 34

J. Seterle: Odešli z vojny Jakubec do Prešova, Djeplod do Plzně, Bertalan do Německa, Přišli brankář Blažka ze Sparty, Balcárek z Olomouce, Jeřábek z Mladé Boleslavi, Novotný ze Slávie, Chytra z Bohemians. Jednáme o přestup Valenty z Chomutova, Kamase, Webera, o hostování Kociána a Bačka ze Sparty.

Sekretáři tipovali jako mistra SLOVAN (12) na druhém místě bude podle nich Olomouc a o třetí místo se pravděpodobně rozhodne mezi Spartou a Slávií, přičemž Slávie má trochu větší šance. Tolik tip odborníků, ale je to jenom hra a všechno může skončit úplně jinak.

V nejmodernějším pražském hotelu Atrium se konala inaugurace fotbalového krále 1991, stal se jím Skuhravý, který hraje v Itálii, druhý byl Moravčík a třetí Kubík, oba toho času hrající ve Francii.

Na hokejový trůn pro rok 1991 usedl Jaromír Jágr, který v anketě Internacionálů získal 23 bodů, hráč Pittsburgh Penguins - vítěz Stanley Cupu. Je mu 19 let, za reprezentaci hrál jen 16 zápasů.

Druhý byl Z. Pálffy se 17 body, hráč Dukly Trenčín. Ve svých 19 letech má v reprezentaci odehráno 11 zápasů.

Třetí se v této anketě umístil F. Musil, získal 13 bodů. Je obráncem Calgary Flames, je mu 27 let a sehrál 100 reprezentačních zápasů, účastnil se ZOH a čtyřech MS.

Překlady a tlumočení

z češtiny a slovenštiny do angličtiny a naopak
Akreditovaný soudní překladatel a tlumočnick

S.J.Janda

Tel: (02) 792 3039

Fax: (02) 319 6433

L. & G. PERGL

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
tel: (03) 663 6242

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené mísy a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Zlatá licence č. : 21481C

ANTON SMITALA

ZKUŠENÝ TRUHLÁŘ

Nabízí služby všeho druhu, opravy nábytku,
veškeré práce se dřevem

telefon (02) 8232685

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road
WEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"
Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602
včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

Suite 11 / 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150

Tel: (02) 891 3533
Fax: (02) 891 5416

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan
457 9443

Václav Novák
306 781

BONDI REMOVALS

FURNITURE REMOVALS

& STORAGE

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.Vydává: Haber-Pilot Production
Suite 11/83 George Street
PARRAMATTA, NSW, 2150
tel: 891 6808 fax: 891 5416

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová

Redakční spolupracovníci: Karel Wendt
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Božek Šindler
Jan PlavecVýtvarná spolupráce: Karel Šindelář
Česla BorkertNázory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

Ubytování
ve středu Prahy pro 2-5 osob
35 DM za osobu
(delší pobyt se slevou)
Marta Charousová
Zlatnická 10 - PRAHA 1
pražský tel.: 231 4954**Vyučená kuchařka** hledá
jakékoliv zaměstnání i úklid.
Spolehlivá
tel.: (02) AH 6448 540Velký výběr českých
videofilmů, PAL i SECAM
(komedie, pohádky, seriály,
starší i nové)
Nabízi: **MIRKA VYCHYTIL**
Postfach 102 336
6000 FRANKFURT - M. 1
GERMANY
Tel.: 0011 49 69 438603**BOHEMIA TRAVEL**
nabízí letenky
Z Melbourne do Evropy
a zpět: od \$ 1480.
Z ostatních australských
měst nabízí ceny,
které vás překvapí!!
Informace:
(03) 510 2474 - 510 2482
FAX: (03) 510 2482Učeň - automechanik
(2.ročník)
hledá zaměstnání
s možností dokončením
vzdělání
MICHAL - (02) 6221 712**BETONOVÁNÍ**
všeho druhu
odborně vyhotoví
MIREK
(020) 622 1712**AVRO film**
video

ZAJISTÍ:

Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586**WORLD - WISE TRAVEL**
cestujte pohodlně a promyšleněVymyslíme pro vás nejvýhodnější
cestovní plán cesty kolem světa,
návštěvy doma, nebo cestu po Austrálii
Najdeme nejvýhodnější spojení,
zajistíme ekonomické, ale kvalitní
ubytování při mezi přístání v Singapu-
ru, Bangkoku či kdekoli jinde na
světě.254 Blackburn Road
Syndal 3149 FAX: (03) 803 8730
tel. (03) 803 9037, 802 9066*Chcete si oživit vzpomínky na starý
domov, chcete vidět svůj rodný dům
a příbuzné? Podle vašich instrukcí
vám zhotovíme VIDEO či FOTO.*zašleme na vaši adresu.
Požadavky zasílejte:**Miloslava Zemanová**
Umělecké Videozáznamy
Úprkova 13 BRNO 621 00
CZECHOSLOVAKIA**DIVER'S MECCA**Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
-
- potopené lodě
-
- korály
-
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60Jméno _____
Ulice _____
Město _____ Stát _____
P. Code _____ Tel. _____Vystříhnete a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
Suite 11 / 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992 \$15.60
Celý rok 1992 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahan 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Austrálii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁ

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY

- S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street

CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA

Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price